

LEVITSKI ZAKONIK

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26	27											

ПОГЛАВЉЕ 1

I viknu Gospod Mojsija, i reče mu iz šatora od sastanka govoreći:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Kad ko izmedju vas hoće da prinese Gospodu žrtvu od stoke, prinesite žrtvu svoju od goveda ili od ovaca ili od koza.

³ Ako mu je žrtva paljenica od goveda, neka prinese muško, zdravo; na vratima šatora od sastanka neka je prinese drage volje pred Gospodom.

⁴ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi paljenici, i primiće mu se, i očistiće ga od greha.

⁵ I neka zakolje tele pred Gospodom, i neka sinovi Aronovi sveštenici prinesu krv, i pokrope oltar krvlju odozgo unaokolo, koji je pred vratima šatora od sastanka.

⁶ Potom neka se odre žrtva paljenica i neka se raseče na delove.

⁷ I sinovi Aronovi, sveštenici neka nalože oganj na oltaru, i metnu drva na oganj.

⁸ Pa onda sinovi Aronovi sveštenici neka nameste delove, glavu i salo na drva na ognju, koji je na oltaru.

⁹ A creva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka zapali sve to na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁰ Ako li bi hteo prineti žrtvu paljenicu od sitne stoke, od ovaca ili od koza, neka prinese muško, zdravo.

¹¹ I neka se zakolje na severnoj strani oltara pred Gospodom, i sinovi Aronovi sveštenici neka pokrope krvlju oltar odozgo unaokolo.

¹² I neka se raseče na delove s glavom i sa salom, i sveštenik neka to namesti na drva na ognju, koji je na oltaru.

¹³ A creva i noge neka se operu vodom; i sveštenik neka prinese sve to i neka zapali na oltaru; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

¹⁴ Ako li hoće da prinese pticu Gospodu na žrtvu paljenicu, neka prinese žrtvu od grlica ili od golubića.

¹⁵ I sveštenik neka je metne na oltar, i glavu neka joj zaseče noktom, i zapali na oltaru iscedivši joj krv niz oltar sa strane.

¹⁶ I neka joj izvadi volju s nečistotom i baci kraj oltara prema istoku gde je pepeo.

¹⁷ I neka je zadre za krila, ali da ne raskine; tako neka je sveštenik zapali na oltaru na drvima koja su na ognju; to je žrtva paljenica, žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

ПОГЛАВЉЕ 2

- A** kad ko hoće da prinese na žrtvu Gospodu dar, belo brašno neka bude žrtva njegova, i neka je polije uljem i metne na nju kad.
- ² I neka je donese sinovima Aronovim sveštenicima, i neka sveštenik uzme tog brašna punu šaku i ulja i sav kad, i neka to zapali sveštenik na oltaru za spomen njen; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.
- ³ A šta ostane od tog dara, neka bude Aronu i sinovima njegovim; to je svetinja nad svetinjama izmedju žrtava koje se pale Gospodu.
- ⁴ Ako li hoćeš da prineseš dar pečen u peći, neka budu pogače presne od belog brašna, zamešene s uljem, ili kolači presni, namazani uljem.
- ⁵ Ako li ti je dar pečeno šta u tavi, neka je od belog brašna bez kvasca zamešeno s uljem.
- ⁶ Razlomi ga na delove, i polij uljem; to je dar.
- ⁷ Ako li ti je dar gotovljen u kotliću, neka je od belog brašna s uljem.
- ⁸ I donesi dar koji načiniš od toga Gospodu, i podaj ga svešteniku, i on će ga odneti na oltar;
- ⁹ I uzeće sveštenik od dara spomen njegov, i zapaliće ga na oltaru; to je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.
- ¹⁰ A šta ostane od dara, neka bude Aronu i sinovima njegovim; to je svetinja nad svetinjama izmedju žrtava koje se pale Gospodu.
- ¹¹ Nijedan dar koji prinosite Gospodu da ne bude s kvascem; jer ni kvasac ni med ne treba da palite na žrtvu ognjenu Gospodu.
- ¹² Samo u žrtvi od prvina možete prineti to Gospodu; ali na oltar ne mećite za ugodni miris.
- ¹³ A svaki dar koji prinosiš osoli solju, i nemoj ostaviti dar svoj bez soli zaveta Boga svog; sa svakim darom svojim prinesi soli.
- ¹⁴ A kad prinosiš dar od prvina Gospodu, klasove nove osuši na ognju, a šta istreš iz klasova novih prinesi na dar od prvina svojih.
- ¹⁵ I polij ga uljem i kad metni na nj; to je dar.
- ¹⁶ I sveštenik uzevši istrvenog žita i ulja sa svim kadom neka zapali spomen. To je žrtva ognjena Gospodu.

ПОГЛАВЉЕ 3

- K**ad ko prinosi žrtvu zahvalnu, ako od goveda prinosi, muško ili žensko neka prinese zdravo pred Gospodom.
- ² I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je sveštenik zakolje na vratima šatora od sastanka, i krvlju njenom neka sinovi Aronovi, sveštenici pokrope oltar odozgo unaokolo.
- ³ Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo što pokriva creva i sve salo što je na njima;
- ⁴ I oba bubrega i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu što je na jetri, neka je izvadi s bubrezima.
- ⁵ I neka to zapale sinovi Aronovi na oltaru zajedno sa žrtvom paljenicom, koja bude na drvima na ognju. To je žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.
- ⁶ Ako li od sitne stoke prinosi na žrtvu zahvalnu Gospodu, muško ili žensko neka prinese zdravo.

- ⁷ Ako prinosi jagnje na žrtvu, neka ga prinese pred Gospodom;
- ⁸ I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi svojoj, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka; i neka pokrope sinovi Aronovi krvlju njenom oltar odozgo unaokolo.
- ⁹ Potom neka sveštenik prinese od žrtve zahvalne ono što se pali Gospodu, salo, ceo rep do ledja, salo što pokriva creva i sve salo što je na crevima;
- ¹⁰ I oba bubrega i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi;
- ¹¹ I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ognjene Gospodu.
- ¹² Ako li prinosi kozu, neka je prinese pred Gospodom.
- ¹³ I neka joj metne ruku svoju na glavu, i neka je zakolje pred šatorom od sastanka, i neka sinovi Aronovi pokrope krvlju njenom oltar odozgo unaokolo.
- ¹⁴ Potom neka sveštenik prinese od nje na žrtvu što se pali Gospodu, salo što pokriva creva i sve salo što je na crevima,
- ¹⁵ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri, s bubrezima neka je izvadi;
- ¹⁶ I neka zapali sveštenik na oltaru; to je jelo od žrtve ognjene za ugodni miris. Sve je salo Gospodnje.
- ¹⁷ Večan zakon neka vam bude od kolena do kolena u svim stanovima vašim: da ne jedete salo ni krv.

ПОГЛАВЉЕ 4

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: Ako ko zgreši nehotice i učini štagod što je Gospod zabranio da se ne čini,
- ³ Ako sveštenik pomazani zgreši, te bude na greh narodu, neka za greh svoj koji je učinio prinese tele zdravo Gospodu na žrtvu za greh.
- ⁴ I dovedavši tele na vrata šatoru od svedočanstva pred Gospoda, neka metne ruku svoju teletu na glavu, i zakolje tele pred Gospodom.
- ⁵ I neka uzme sveštenik pomazani krvi od teleta, i unese je u šator od sastanka.
- ⁶ I neka zamoči sveštenik prst svoj u krv, i krvlju sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavesom od svetinje.
- ⁷ I neka pomaže sveštenik tom krvlju rogove oltaru, na kome se kadi mirisima pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv od teleta svu neka izlije na podnožje oltaru, na kome se pale žrtve na vratima šatora od sastanka.
- ⁸ I neka izvadi sve salo iz teleta za greh, salo što pokriva creva i sve salo što je na crevima;
- ⁹ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri s bubrezima neka izvadi,
- ¹⁰ Onako kako se vadi iz govečeta za žrtvu zahvalnu; i neka zapali sveštenik na oltaru, na kome se žrtva pali.
- ¹¹ A kožu od teleta i sve meso s glavom i s nogama i creva i balegu,
- ¹² I celo tele neka iznese napolje iz logora na čisto mesto, gde se prosipa pepeo, i neka ga spali ognjem na drvima; na mestu gde se prosipa pepeo neka se spali.
- ¹³ Ako li bi sav zbor sinova Izrailjevih zgrešio nehotice i ne bi zbor znao za to, i učinili bi štagod što je Gospod zabranio da se ne čini, te bi skrivili,

- 14** Kad se dozna za greh koji su učinili, onda neka zbor prinese tele, žrtvu za greh, i neka ga dovedu pred šator od sastanka.
- 15** I starešine od zbora neka metnu teletu na glavu ruke svoje pred Gospodom, i sveštenik neka zakolje tele pred Gospodom.
- 16** I sveštenik pomazani neka unese krvi od teleta u šator od sastanka,
- 17** I neka sveštenik zamoči prst svoj u krv, i sedam puta pokropi pred Gospodom pred zavesom.
- 18** I tom krvlju neka pomaže robove oltaru koji je pred Gospodom u šatoru od sastanka, a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru na kome se pali žrtva, na vratima šatora od sastanka.
- 19** A sve salo izvadivši iz njega neka zapali na oltaru.
- 20** I s tim teletom neka čini onako kako čini s teletom za svoj greh, tako neka učini s njim; tako će ih sveštenik očistiti od greha, i oprostiće im se.
- 21** A tele neka iznese napolje iz logora, i spali ga kao i prvo tele; to je žrtva za greh svega zbora.
- 22** Ako li poglavar zgreši, i učini nehotice šta god što je Gospod Bog njegov zabranio da se ne čini, te skrivi,
- 23** Kad dozna za greh svoj, koji je učinio, tada neka dovede na žrtvu jare muško, zdravo.
- 24** I neka metne ruku svoju jaretu na glavu, i sveštenik neka ga zakolje gde se kolje žrtva paljenica pred Gospodom; to je žrtva za greh.
- 25** I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za greh na prst svoj, i pomaže robove oltaru na kome se žrtva pali; a ostalu krv neka izlije na podnožje oltaru na kome se žrtva pali.
- 26** A sve salo neka zapali na oltaru kao salo od žrtve zahvalne; i tako će ga očistiti sveštenik od greha njegovog, i oprostiće mu se.
- 27** Ako li ko iz prostog naroda zgreši nehotice, i učini šta god što je Gospod zabranio da se ne čini, te skrivi,
- 28** Kad dozna za greh svoj, koji je učinio, tada neka dovede na žrtvu jare žensko zdravo za greh, koji je učinio.
- 29** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za greh, i neka je sveštenik zakolje na mestu gde se kolje žrtva paljenica.
- 30** I neka uzme sveštenik krvi od nje na prst svoj, i pomaže robove oltaru na kome se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru.
- 31** I sve salo iz nje neka izvadi kao što se vadi salo iz žrtve zahvalne, i neka ga zapali sveštenik na oltaru za ugodni miris Gospodu; a tako će ga očistiti od greha sveštenik, i oprostiće mu se.
- 32** Ako li bi doveo između ovaca na žrtvu za greh, neka dovede žensko zdravo.
- 33** I neka metne ruku svoju na glavu žrtvi za greh, i neka je sveštenik zakolje na mestu gde se kolje žrtva paljenica.
- 34** I neka uzme sveštenik krvi od žrtve za greh na prst svoj, i neka pomaže robove oltaru na kome se pali žrtva; a ostalu krv svu neka izlije na podnožje oltaru.
- 35** I sve salo neka izvadi kao što se vadi salo iz jagnjeta za žrtvu zahvalnu; i neka ga sveštenik zapali na oltaru za žrtvu ognjenu Gospodu; i tako će ga očistiti sveštenik od greha njegovog, koji je učinio, i oprostiće mu se.

ПОГЛАВЉЕ 5

- 1** kad ko zgreši što čuje kletvu i bude joj svedok videvši ili čuvši, pa ne kaže, nosiće svoje bezakonje.
- 2** Ili kad se ko dotakne nečiste stvari, strva od nečiste zverke ili strva od nečistog živinčeta ili strva od nečiste životinje koja gamiže, ako i u neznanju učini, ipak će se oskvrniti, i biće kriv.
- 3** Ili kad se dotakne nečistote čovečije, bila nečistota njegova kakva mu drago, kojom se oskvrni, znajući ili ne znajući, kriv je.
- 4** Ili kad se ko zakune govoreći svojim ustima da će učiniti šta zlo ili dobro, a za koju god stvar za koju čovek govori zaklinjući se, znao ili ne znao, kriv je za jednu od tih stvari.
- 5** Kad bude kriv za koju od tih stvari, neka prizna greh svoj.
- 6** I neka dovede na žrtvu Gospodu za greh, što je zgrešio, žensko od sitne stoke, jagnje ili jare, za greh; i sveštenik će ga očistiti od greha njegovog.
- 7** Ako li ne bi mogao prineti jagnjeta ili jareta, onda neka donese na žrtvu Gospodu za prestup, kojim je zgrešio, dve grlice ili dva golubiće, jedno na žrtvu za greh a drugo na žrtvu paljenicu.
- 8** Neka donese svešteniku, a on neka prinese prvo ono što je za greh, i noktom neka mu zaseče glavu k šiji, ali da ne razdvoji.
- 9** I krvlju žrtve za greh neka pokropi strane oltaru; a šta ostane krvi neka se iscedi na podnožje oltaru. To je žrtva za greh.
- 10** A od drugog neka načini žrtvu paljenicu po običaju; tako će ga očistiti sveštenik od greha njegovog, koji je učinio, i oprostiće mu se.
- 11** Ako li ne bi mogao prineti ni dve grlice ili dva golubiće, onda neka za žrtvu za to što je zgrešio donese desetinu efe belog brašna da bude žrtva za greh, a neka ne dodaje ulja i ne meće kada, jer je žrtva za greh.
- 12** I kad donese k svešteniku, neka uzme sveštenik punu šaku za spomen njen, i neka zapali na oltaru pored žrtve ognjene Gospodu. To je žrtva za greh.
- 13** I očistiće ga sveštenik od greha, kojim se ogrešio u čem god od ovog, i oprostiće mu se; a ostatak će biti svešteniku kao od dara.
- 14** Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 15** Ko se prevari, te se ogreši nehotice o stvari posvećene Gospodu, neka prinese na žrtvu Gospodu za prestup svoj ovna zdravog s cenom, kojom ti proceniš svetu stvar na sikle srebrne, po siklima svetim, prema prestupu.
- 16** I tako koliko se ogrešio o svetu stvar neka naknadi, i na to još neka dometne peti deo, i neka da svešteniku; a sveštenik će ga očistiti ovnom prinesenim na žrtvu za prestup, i oprostiće mu se.
- 17** Ko zgreši i učini šta god što je Gospod zabranio da se ne čini, ako i nije znao, ipak je kriv, i nosiće svoje bezakonje.
- 18** Neka dovede k svešteniku ovna zdravog s cenom kojom proceniš prestup; i očistiće ga sveštenik od greha njegovog, koji je učinio ne znajući, i oprostiće mu se.
- 19** Prestup je; zgrešio je Gospodu.

ПОГЛАВЉЕ 6

Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Kad ko zgreši i učini zlo delo Gospodu udarivši u bah bližnjemu svom za ostavu ili za stvar predanu u ruke ili otevši šta ili zanesavši bližnjeg svog,

- ³ Ili nadje izgubljeno šta, pa udari u bah, ili se krivo zakune za koju god stvar koju može čovek učiniti i ogrešiti se njom,
- ⁴ Kad tako zgreši i skrivi, neka vrati šta je oteo ili prisvojio prevarom ili šta mu je bilo dano na ostavu ili šta je izgubljeno našao,
- ⁵ Ili za šta se zakleo krivo, neka plati celo i još dometne peti deo onome čije je; neka mu da onaj dan kad prinese žrtvu za svoj greh.
- ⁶ A na žrtvu za greh svoj neka prinese Gospodu ovna zdravog, sa cenom kojom proceniš krivicu neka ga dovede svešteniku.
- ⁷ I očistiće ga sveštenik pred Gospodom, i oprostiće mu se svaka stvar koju je učinio, te skrivio.
- ⁸ I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ⁹ Zapovedi Aronu i sinovima njegovim, i reci im: Ovo je zakon za žrtvu paljenicu: žrtva paljenica neka stoji na ognju na oltaru celu noć do jutra, i oganj na oltaru neka gori jednako.
- ¹⁰ Sveštenik neka obuče svoju haljinu lanenu, i gaće lanene neka obuče na telo svoje, i neka zgrne pepeo kad oganj spali na oltaru žrtvu paljenicu, i neka ga izruči kod oltara.
- ¹¹ Potom neka svuče haljine svoje i obuče druge haljine, i neka iznese pepeo napolje iz logora na čisto mesto.
- ¹² A oganj što je na oltaru neka gori na njemu, neka se ne gasi, nego neka sveštenik loži na oganj drva svako jutro, i neka namešta na nj žrtvu paljenicu, i neka pali na njemu salo od žrtava zahvalnih.
- ¹³ Oganj neka jednako gori na oltaru, neka se ne gasi.
- ¹⁴ A ovo je zakon za dar: sinovi Aronovi neka ga prinose Gospodu pred oltarom.
- ¹⁵ Uzevši šaku belog brašna i ulja od dara i sav kad koji bude na daru, neka zapali na oltaru spomen njegov na ugodni miris Gospodu.
- ¹⁶ A šta preteče, neka jede Aron i sinovi njegovi; neka se jede bez kvasca na svetom mestu; u tremu šatora od sastanka neka jedu.
- ¹⁷ Neka se ne mesi sa kvascem; to im dadoh da im bude deo od žrtava mojih ognjenih; to je svetinja nad svetinjama kao žrtva za greh i kao žrtva za prestup.
- ¹⁸ Svako muško izmedju sinova Aronovih neka to jede zakonom večnim od kolena do kolena od žrtava koje se pale Gospodu; šta se god dotakne toga, biće sveto.
- ¹⁹ I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ²⁰ Ovo je žrtva Aronova i sinova njegovih, koju će prinositi Gospodu onaj dan kad se koji pomaže: desetinu efe belog brašna za dar svagdašnji, polovinu ujutru a polovinu uveče.
- ²¹ U tavi s uljem neka se gotovi; prženo neka se donese; i pržene komade dara neka prinese na ugodni miris Gospodu.
- ²² I sveštenik izmedju sinova njegovih, koji bude pomazan nakon njega, neka čini tako isto zakonom večnim; neka se pali Gospodu sve to;
- ²³ I svaki dar sveštenikov neka se sav spali, a neka se ne jede.
- ²⁴ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ²⁵ Kaži Aronu i sinovima njegovim, i reci: Ovo je zakon za žrtvu radi greha: na mestu gde se kolje žrtva paljenica, neka se kolje i žrtva za greh pred Gospodom; svetinja je nad svetinjama.
- ²⁶ Sveštenik koji prinese žrtvu za greh neka je jede; na svetom mestu neka se jede, u tremu od šatora od sastanka.
- ²⁷ Šta se god dotakne mesa njenog, biće sveto; i ako ko pokapa krvlju njenom haljinu, ono

što pokapa neka opere na svetom mestu.

²⁸ I sud zemljani u kome bude kuvano neka se razbije; ako li je kuvano u sudu bronzanom, neka se istre i vodom opere.

²⁹ Svako muško izmedju sveštenika neka to jede; svetinja je nad svetinjama.

³⁰ Ali nijedna žrtva za greh, od koje se unese krv u šator od sastanka da se učini očišćenje od greha u svetinji, neka se ne jede, nego neka se ognjem sažeže.

ПОГЛАВЉЕ 7

A ovo je zakon za žrtvu radi prestupa; svetinja je nad svetinjama.

² Na kome se mestu kolje žrtva paljenica, na onom neka se kolje i žrtva za prestup; i krvlju njenom neka se pokropi oltar odozgo unaokolo.

³ A sve salo njeno neka se prinese, i rep i salo što pokriva creva,

⁴ I oba bubrega, i salo što je na njima i na slabinama, i mrežicu na jetri neka izvadi s bubrezima,

⁵ I neka zapali to sveštenik na oltaru na žrtvu ognjenu Gospodu; to je žrtva za prestup.

⁶ Svako muško izmedju sveštenika neka je jede; na svetom mestu neka se jede; svetinja je nad svetinjama.

⁷ Žrtva je za prestup kao žrtva za greh, jedan je zakon za obe; koji sveštenik učini njom očišćenje, njegova je.

⁸ A kad sveštenik prinese čiju žrtvu paljenicu, koža od žrtve koju prinese njegova je.

⁹ I svaki dar pečen u peći ili zgotovljen u kotliću ili u tavi, onog je sveštenika koji ga prinese.

¹⁰ I svaki dar zamešen s uljem ili suv, svih je sinova Aronovih, kako jednog tako drugog.

¹¹ A ovo je zakon za žrtvu zahvalnu, koja se prinese Gospodu:

¹² Ako bi je ko prinosio da zahvali, neka prinese na žrtvu zahvalnu kolače bez kvasca zamešene s uljem i pogače bez kvasca namazane uljem, i belog brašna poprženog s tim kolačima zamešenim s uljem.

¹³ Osim kolača hleb kiseli neka prinese za prinos svoj sa žrtvom zahvalnom, kojom zahvaljuje.

¹⁴ I od svega što prinosi neka prinese po jedno za žrtvu podignutu Gospodu; i to će biti onog sveštenika koji pokropi krvlju od žrtve zahvalne.

¹⁵ A meso od žrtve zahvalne, kojom se zahvaljuje, neka se pojede onaj dan kad se prinese; i neka ne ostaje ništa do jutra.

¹⁶ Ako li prinese žrtvu radi zaveta ili od volje, neka se jede onaj dan kad se prinese; ako šta ostane, neka se pojede sutradan.

¹⁷ Ako li šta mesa od te žrtve ostane do trećeg dana, neka se sažeže ognjem.

¹⁸ Ako li bi ko treći dan jeo mesa od žrtve zahvalne, neće biti ugodan onaj koji je prineo, niti će mu se ona primiti, nego će biti mrska, i ko bi je god jeo, nosiće greh svoj.

¹⁹ I meso koje bi se dotaklo čega nečistog, da se ne jede, nego neka se sažeže ognjem; a drugo meso može jesti ko je god čist.

²⁰ A ko bi jeo mesa od žrtve zahvalne prinesene Gospodu, a ne bi bio čist, taj da se istrebi iz naroda svog.

²¹ I ko se dotakne čega nečistog, ili nečistog čoveka ili nečistog živinčeta, ili kog mu drago gada nečistog, pa jede mesa od žrtve zahvalne prinesene Gospodu, taj da se istrebi iz naroda svog.

- 22** I reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 23** Kaži sinovima Izrailjevima, i reci: Ne jedite salo od vola ni od ovce ni od koze.
- 24** Može se uzeti za svaku potrebu salo od živinčeta koje crkne ili ga zverka razdre; ali ga ne jedite;
- 25** Ko li bi jeo salo od stoke koju prinosi čovek na žrtvu ognjenu Gospodu, neka se istrebi iz naroda svog onaj koji jede.
- 26** Ni krv ne jedite u stanovima svojim ni od ptice niti od kog živinčeta.
- 27** Svaki koji bi jeo kakvu krv, neka se istrebi iz naroda svog.
- 28** Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 29** Kaži sinovima Izrailjevima, i reci: Ko prinosi žrtvu svoju zahvalnu Gospodu, neka donese Gospodu prinos svoj od žrtve zahvalne.
- 30** Svojim rukama neka donese šta se sažiže Gospodu, salo s grudima neka donese, i grudi neka se obrnu tamo i amo na žrtvu pred Gospodom.
- 31** A sveštenik neka zapali salo na oltaru, grudi pak neka budu Aronu i sinovima njegovim.
- 32** I desno pleće od svojih žrtava zahvalnih podajte svešteniku da bude žrtva podignuta.
- 33** A koji između sinova Aronovih prinese krv i salo od žrtve zahvalne, njemu neka bude desno pleće.
- 34** Jer grudi što se obrću i pleće što se podiže uzeh od sinova Izrailjevih od svih njihovih žrtava zahvalnih, i dadoh Aronu svešteniku i sinovima njegovim zakonom večnim da se uzimaju od sinova Izrailjevih.
- 35** To je pomazanog Arona i pomazanih sinova njegovih od ognjenih žrtava Gospodnjih od dana kad ih dovede da vrše službu sveštenu Gospodu.
- 36** To zapovedi Gospod da im od dana kad ih pomaza daju sinovi Izrailjevi zakonom večnim od kolena na koleno.
- 37** To je zakon za žrtvu paljenicu, za dar, za žrtvu radi greha i za žrtvu radi prestupa, i za osveštanje i za žrtvu zahvalnu,
- 38** Što je Gospod zapovedio Mojsiju na gori sinajskoj kad zapovedi sinovima Izrailjevima u pustinji sinajskoj da prinosu žrtve svoje Gospodu.

ПОГЛАВЉЕ 8

- 1** reče Gospod Mojsiju govoreći:
- 2** Uzmi Arona i sinove njegove s njim i odelo i ulje pomazanja i tele za žrtvu radi greha i dva ovna i kotaricu presnih hlebova.
- 3** I saberi sav zbor pred vrata šatoru od sastanka.
- 4** I učini Mojsije kako mu zapovedi Gospod, i sabra se zbor pred vrata šatoru od sastanka.
- 5** I reče Mojsije zboru: Ovo je zapovedio Gospod da se učini.
- 6** I dovede Mojsije Arona i sinove njegove, i opra ih vodom.
- 7** I obuče mu košulju, i opasa ga pojasom, i ogrnu ga plaštom, i metnu mu svrh njega oplećak, i steže oko njega pojas od oplećka, i opasa ga njim.
- 8** I metnu na nj naprsnik, a na naprsnik metnu Urim i Tumim.
- 9** Još mu metnu kapu na glavu, i na kapu metnu spred ploču zlatnu, krunu svetu, kao što zapovedi Gospod Mojsiju.
- 10** I uze Mojsije ulje pomazanja, i pomaza šator i sve stvari u njemu, i osveti ih.
- 11** I pokropi njim oltar sedam puta, i pomaza oltar i sve sprave njegove, i umivaonicu i

podnožje njeno, da se osveti.

12 I izli ulje pomazanja na glavu Aronu, i pomaza ga da se osveti.

13 I dovede Mojsije sinove Aronove, i obuče im košulje, i opasa ih pojasom, i veza im kapice na glave, kao što mu beše zapovedio Gospod.

14 I dovede tele za greh, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu teletu za greh.

15 I zakla ga Mojsije, i uzevši krvi njegove pomaza rogove oltaru unaokolo prstom svojim, i očisti oltar, a ostalu krv izli na podnožje oltaru, i osveti ga da se na njemu čini očišćenje od greha.

16 I uze sve salo što je na crevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i zapali Mojsije na oltaru.

17 A tele s kožom i s mesom i balegom spali ognjem iza logora, kao što beše Gospod zapovedio Mojsiju.

18 I dovede ovna za žrtvu paljenicu, i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu;

19 I zakla ga Mojsije, i pokropi krvlju njegovom oltar odozgo unaokolo.

20 I isekavši ovna na delove zapali Mojsije glavu i delove i salo.

21 A creva i noge oprao vodom, i tako spali Mojsije svega ovna na oltaru; i bi žrtva paljenica za ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu, kao što beše Gospod zapovedio Mojsiju.

22 I dovede drugog ovna, ovna za posvećenje; i Aron i sinovi njegovi metnuše ruke svoje na glavu ovnu.

23 I zaklavši ga Mojsije uze krvi njegove, i pomaza njom kraj desnog uha Aronu i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.

24 I dovede Mojsije sinove Aronove, pa i njima pomaza istom krvlju kraj desnog uha i palac desne ruke i palac desne noge; a ostalu krv izli Mojsije po oltaru unaokolo.

25 Potom uze salo i rep i sve salo što je na crevima, i mrežicu s jetre, i oba bubrega, i salo oko njih, i pleće desno,

26 A iz kotarice u kojoj stajahu presni hlebovi pred Gospodom uze jedan kolač presan i jedan kolač hleba s uljem i jednu pogaču, i metnu na salo i na pleće desno.

27 I metnu to sve Aronu u ruke, i sinovima njegovim u ruke, i obrnu tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom.

28 Posle uzevši to iz ruku njihovih Mojsije zapali na oltaru svrh žrtve paljenice; to je posvećenje na ugodni miris, žrtva ognjena Gospodu.

29 I uze Mojsije grudi, i obrnu ih tamo i amo za žrtvu obrtanu pred Gospodom; i od ovna posvetnog dopade Mojsiju deo, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

30 I uze Mojsije ulja za pomazanje i krvi koja beše na oltaru, i pokropi Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim; i tako posveti Arona i haljine njegove, i sinove njegove i haljine njihove s njim.

31 Potom reče Mojsije Aronu i sinovima njegovim: Kuvajte to meso na vratima šatora od sastanka, i onde ga jedite i hleb posvetni što je u kotarici, kao što sam zapovedio rekavši: Aron i sinovi njegovi neka jedu to.

32 A šta ostane mesa ili hleba, ognjem sažezite.

33 I ne izlazite s vrata šatora od sastanka sedam dana, dokle se ne navrše dani posvećenja vašeg, jer ćete se sedam dana posvećivati.

34 Kako je bilo danas, tako je Gospod zapovedio da se čini, da biste se očistili od greha.

³⁵ Zato na vratima šatora od sastanka ostanite danju i noću za sedam dana, i izvršite šta je Gospod zapovedio da izvršite, da ne pomrete, jer mi je tako zapovedjeno.

³⁶ I Aron i sinovi njegovi učiniše sve što beše Gospod zapovedio preko Mojsija.

ПОГЛАВЉЕ 9

Au osmi dan sazva Mojsije Arona i sinove njegove i starešine izrailjske.

² I reče Aronu: Uzmi tele za žrtvu radi greha i ovna za žrtvu paljenicu, oba zdrava; i prinesi ih pred Gospodom.

³ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: Uzmite jare za žrtvu radi greha, i tele i jagnje, oboje od godine dana, i zdravo, za žrtvu paljenicu.

⁴ I vola i ovna za žrtvu zahvalnu, da prinesete pred Gospodom, i dar s uljem zamešen, jer će vam se danas javiti Gospod.

⁵ I uzeše šta zapovedi Mojsije, i donesoše pred šator od sastanka, i pristupivši sav zbor stadoše pred Gospodom.

⁶ I reče Mojsije: Učinite šta je zapovedio Gospod, i pokazaće vam se slava Gospodnja.

⁷ I reče Mojsije Aronu: Pristupi k oltaru, i prinesi žrtvu za greh svoj i žrtvu svoju paljenicu, i očisti od greha sebe i narod; i prinesi žrtvu narodnu i očisti ih od greha, kao što je zapovedio Gospod.

⁸ Tada Aron pristupi k oltaru i zakla tele za se.

⁹ I sinovi Aronovi dodaše mu krv, a on zamoči prst svoj u krv, i pomaza robove oltaru; a ostalu krv izli na podnožje oltaru.

¹⁰ A salo i bubrege i mrežicu od jetre od žrtve za greh zapali na oltaru, kao što beše zapovedio Gospod Mojsiju.

¹¹ A meso i kožu sažeže ognjem iza logora.

¹² Potom zakla žrtvu svoju paljenicu, i sinovi Aronovi dodaše mu krv od nje, i pokropi njom oltar odozgo unaokolo.

¹³ I dodaše mu žrtvu paljenicu isečenu na delove zajedno s glavom, i zapali je na oltaru.

¹⁴ I opraviš creva i noge od nje, zapali ih na oltaru svrh žrtve paljenice.

¹⁵ Potom prinese žrtvu narodnu: uze jare za greh koje beše za narod, i zakla ga, i prinese za greh kao i prvo.

¹⁶ Iza toga prinese i žrtvu paljenicu, i svrši po zakonu.

¹⁷ Prinese i dar, i uzevši od njega punu šaku zapali na oltaru svrh jutarnje žrtve paljenice.

¹⁸ Potom zakla vola i ovna na žrtvu zahvalnu za narod; i dadoše mu sinovi Aronovi krv, i pokropi njom oltar odozgo unaokolo.

¹⁹ Pa mu dodaše i salo od vola, i od ovna rep, i salo što pokriva creva, i bubrege i mrežicu s jetre,

²⁰ I metnuvši sve salo na grudi, i zapali salo na oltaru.

²¹ A grudi i desno pleće obrnu Aron tamo i amo na žrtvu obrtanu pred Gospodom, kao što beše Gospod zapovedio Mojsiju.

²² Tada podiže Aron ruke svoje prema narodu, i blagoslovi ih; i sidje svršivši žrtvu za greh i žrtvu paljenicu i žrtvu zahvalnu.

²³ Potom udje Mojsije s Aronom u šator od sastanka, a kad opet izadjoše blagosloviše

narod; i slava se Gospodnja pokaza svemu narodu.

24 Jer dodje oganj od Gospoda, i spali na oltaru žrtvu paljenicu i salo. I videvši to sav narod povika i pade ničice.

ПОГЛАВЉЕ 10

A sinovi Aronovi, Nadav i Avijud, uzevši svaki svoju kadionicu metnuše oganj u njih i na oganj metnuše kad, i prinesoše pred Gospodom oganj tudj, a to im ne beše zapovedio.

2 Tada dodje oganj od Gospoda i udari ih, te pogiboše pred Gospodom.

3 Tada reče Mojsije Aronu: To je što je kazao Gospod govoreći: U onima koji pristupaju k meni biću svet i pred celim narodom proslaviću se. A Aron očute.

4 A Mojsije pozva Misaila i Elisafana sinove Ozila strica Aronovog, i reče im: Hodite i iznesite braću svoju ispred svetinje napolje iz logora.

5 I pristupiše i iznesoše ih u košuljama njihovim napolje iz logora, kao što reče Mojsije.

6 Tada reče Mojsije Aronu i Eleazaru i Itamaru, sinovima njegovim: Nemojte otkrivati glava svojih, ni haljina svojih razdirati, da ne izginete i da se Gospod ne razgnevi na sav zbor; nego braća vaša, sav rod Izrailjev, neka plače radi požara koji učini Gospod.

7 I s vrata šatora od sastanka nemojte izlaziti, da ne izginete, jer je na vama ulje pomazanja Gospodnjeg. I učiniše po reči Mojsijevoj.

8 I Gospod reče Aronu govoreći:

9 Vino i silovito piće nemoj piti ti ni sinovi tvoji s tobom, kad ulazite u šator od sastanka da ne izginete. To neka vam je uredba večna od kolena na koleno.

10 Da biste mogli raspoznavati šta je sveto šta li nije, i šta je čisto šta li nečisto.

11 I da biste učili sinove Izrailjeve svim uredbama koje im je kazao Gospod preko Mojsija.

12 A Mojsije reče Aronu i Eleazaru i Itamaru sinovima njegovim koji ostaše: Uzimajte dar što ostane od ognjenih žrtava Gospodnjih, i jedite s hlebom presnim kod oltara, jer je svetinja nad svetinjama.

13 Zato ćete ga jesti na svetom mestu, jer je deo tvoj i deo sinova tvojih od ognjenih žrtava Gospodnjih; jer mi je tako zapovedjeno.

14 A grudi od žrtve obrtane i pleće od žrtve podizane jedite na čistom mestu, ti i sinovi tvoji i kćeri tvoje s tobom; jer je taj deo dan tebi i sinovima tvojim od zahvalnih žrtava sinova Izrailjevih.

15 Pleće od žrtve podizane i grudi od žrtve obrtane donosiće se sa salom što se sažiže, da se obrne tamo i amo pred Gospodom, i biće tvoje i sinova tvojih s tobom zakonom večnim, kao što je zapovedio Gospod.

16 I Mojsije potraži jare za greh; ali gle, beše izgorelo; zato se razgnevi na Eleazara i na Itamara sinove Aronove koji ostaše, i reče:

17 Zašto ne jedoste žrtve za greh na svetom mestu? Svetinja je nad svetinjama, i dade vam je Gospod da nosite greh svega zbora, da bi se očistili od greha pred Gospodom.

18 A eto krv njena nije unesena u svetinju; valjaše vam je jesti na svetom mestu, kao što sam zapovedio.

19 Tada reče Aron Mojsiju: Eto, danas prinesoše žrtvu svoju za greh i žrtvu svoju paljenicu pred Gospodom, i to mi se dogodi. A da sam danas jeo žrtve za greh, bi li bilo po volji Gospodu?

20 Kad ču to Mojsije, prista na to.

ПОГЛАВЉЕ 11

I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći im:

² Kažite sinovima Izrailjevim i recite: Ovo su životinje koje ćete jesti izmedju svih životinja na zemlji:

³ Šta god ima papke i papci su mu razdvojeni i preživa izmedju životinja, to jedite.

⁴ Ali onih što samo preživaju ili što samo imaju papke razdvojene, ne jedite, kao što je kamila, jer preživa ali nema papke razdvojene; da vam je nečista;

⁵ I pitomi zec, jer preživa ali nema papke razdvojene; nečist da vam je.

⁶ I zec divlji, jer preživa ali nema papke razdvojene; nečist da vam je.

⁷ I svinja, jer ima papke razdvojene ali ne preživa; nečista da vam je;

⁸ Mesa od njih ne jedite niti se strva njihovog dodevajte; jer vam je nečisto.

⁹ A izmedju svega što je u vodi ovo jedite: Šta god ima pera i ljusku u vodi, po moru i po rekama, jedite.

¹⁰ A šta nema pera i ljusku u moru i u rekama izmedju svega što se miče po vodi i živi u vodi, da vam je gadno.

¹¹ Gadno da vam je, mesa da im ne jedete, i na strv njihov da se gadite.

¹² Šta god nema pera i ljuske u vodi, to da vam je gadno.

¹³ A izmedju ptica ove da su vam gadne i da ih ne jedete: orao i jastreb i morski orao,

¹⁴ Eja i kraguj po svojim vrstama,

¹⁵ I svaki gavran po svojim vrstama,

¹⁶ I sovuljaga i ćuk i liska i kobac po svojim vrstama,

¹⁷ I buljina i gnjurac i ušara,

¹⁸ I labud i gem i svraka,

¹⁹ I roda i čaplja po svim vrstama, i pupavac i ljiljak.

²⁰ Šta god gamiže, a ima krila i ide na četiri noge, da vam je gadno.

²¹ Ali izmedju svega što gamiže a ima krila i ide na četiri noge jedite šta ima stegna na nogama svojim, kojima skače po zemlji.

²² Izmedju njih jedite ove: arba po vrstama njegovim, salema po vrstama njegovim, argola po vrstama njegovim i agava po vrstama njegovim.

²³ A što gamiže, a ima krila i četiri noge, da vam je gadno.

²⁴ I o njih ćete se oskvrniti; ko se god dotakne mrtvog tela njihovog, da je nečist do večera.

²⁵ I ko bi god nosio mrtvo telo njihovo, neka opere haljine svoje, i da je nečist do večera.

²⁶ Svaka životinja koja ima papke ali nerazdvojene i ne preživa, da vam je nečista; ko ih se god dotakne, da je nečist.

²⁷ I šta god ide na šapama izmedju svih životinja četvoronožnih, da vam je nečisto; ko bi se dotakao strva njihovog, da je nečist do večera.

²⁸ I ko bi nosio strv njihov, neka opere haljine svoje, i da je nečist do večera; to da vam je nečisto.

²⁹ I izmedju životinja koje pužu po zemlji da su vam nečiste: lasica i miš i kornjača po vrstama svojim,

³⁰ I jež i gušter i tvor i puž i krtica.

³¹ To vam je nečisto izmedju životinja koje pužu; ko ih se dotakne mrtvih, da je nečist do večera.

- 32** I svaka stvar na koju padne koje od njih mrtvo biće nečista, bila sprava drvena ili haljina ili koža ili torba, i svaka stvar koja treba za kakav posao, neka se metne u vodu, i da je nečista do večera, posle da je čista.
- 33** A svaki sud zemljani, u koji padne šta od toga, i šta god u njemu bude, biće nečist, i razbijte ga.
- 34** I svako jelo što se jede, ako na njega dodje onakva voda, da je nečisto, i svako piće što se pije u svakom takvom sudu, da je nečisto.
- 35** I na šta bi palo šta od tela njihovog mrtvog sve da je nečisto, i peć i ognjište da se razvali, jer je nečisto i neka vam je nečisto.
- 36** A studenac i ubao, gde se voda skuplja, biće čist; ali šta se dotakne strva njihovog, biće nečisto.
- 37** Ako li šta od strva njihovog padne na seme, koje se seje, ono će biti čisto.
- 38** Ali ako bude polito seme vodom, pa onda padne šta od strva njihovog na seme, da vam je nečisto.
- 39** I kad uquine životinja od onih koje jedete, ko se dotakne strva njenog, da je nečist do večera.
- 40** A ko bi jeo od strva njenog, neka opere haljine svoje i da je nečist do večera; i ko bi odneo strv njen, neka opere haljine svoje, i da je nečist do večera.
- 41** I sve što puže po zemlji, da vam je gadno, da se ne jede.
- 42** Šta god ide na trbuhu i šta god ide na četiri noge ili ima više nogu između svega što puže po zemlji, to ne jedite, jer je gad.
- 43** Nemojte se poganiti ničim što gamiže i nemojte se skvrniti njima, da ne budete nečisti s njih.
- 44** Jer ja sam Gospod Bog vaš; zato se osvećujte i budite sveti, jer sam ja svet; i nemojte se skvrniti ničim što puže po zemlji.
- 45** Jer ja sam Gospod, koji sam vas izveo iz zemlje misirske da vam budem Bog; budite, dakle, sveti, jer sam ja svet.
- 46** Ovo je zakon za zveri i za ptice, i za sve životinje što se miču po vodi, i za svaku dušu živu, koja puže po zemlji.
- 47** Da se raspozna nečisto od čistog i životinja koja se jede od životinje koja se ne jede.

ПОГЛАВЉЕ 12

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: Kad žena zatrudni i rodi muško, nečista da je sedam dana; kao u dane kad se odvaja radi nemoći svoje, biće nečista.
- 3** A u osmi dan neka se obreže dete.
- 4** A ona još trideset i tri dana neka ostane čisteći se od krvi; ni jedne svete stvari da se ne dodeva i u svetinju da ne ide dok se ne navrše dani čišćenja njenog.
- 5** A kad rodi žensko, onda da je nečista dve nedelje dana, kao kad se odvaja radi nemoći svoje, i šezdeset i šest dana neka ostane čisteći se od krvi.
- 6** A kad se navrše dani čišćenja njenog radi sina ili radi kćeri, neka donese svešteniku na vrata šatora od sastanka jagnje od godine za žrtvu paljenicu, i golupče ili grlicu za žrtvu radi greha.
- 7** I sveštenik će prineti žrtvu pred Gospodom, i očistiće je od greha njenog; i tako će se

očistiti od tečenja krvi svoje. To je zakon za ženu kad rodi muško ili žensko.

⁸ Ako li ne može dati jagnjeta, onda neka uzme dve grlice ili dva golubića, jedno za žrtvu paljenicu a drugo za žrtvu radi greha; i očistiće je sveštenik od greha njenog, i biće čista.

ПОГЛАВЉЕ 13

Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

² Čovek u koga bi na koži tela njegovog bio otok ili krasta ili bubuljica, i bilo bi na koži tela njegovog nalik na gubu, neka se dovede k Aronu svešteniku ili ka kome sinu njegovom svešteniku.

³ I neka sveštenik vidi boljeticu na koži tela njegovog; ako dlaka na boljetici bude pobelela i boljetica bude na očima niža od ostale kože tela njegovog, onda je guba; pa kad ga vidi sveštenik proglasiće ga da je nečist.

⁴ Ako li bude bela bubuljica na koži tela njegovog i ne bude na očima niža od ostale kože niti dlaka na njoj pobelela, onda neka zatvori sveštenik za sedam dana čoveka sa takvom boljeticom.

⁵ A sedmog dana neka vidi sveštenik; ako opazi da je boljetica ostala kako je bila i nije se dalje razila po koži, neka ga zatvori sveštenik opet za sedam dana.

⁶ I neka ga sveštenik opet vidi sedmog dana, pa ako opazi da se boljetica smanjila i nije se dalje razila po koži; krasta je; i on neka opere haljine svoje i biće čist.

⁷ Ako li se dalje raširi krasta po koži njegovoj, pošto ga sveštenik vidi i proglasi da je čist, nanovo neka se pokaže svešteniku;

⁸ Ako vidi sveštenik da se krasta raširila po koži njegovoj, proglasiće sveštenik da je nečist; guba je.

⁹ Kad je guba na čoveku, neka ga dovedu k svešteniku.

¹⁰ I sveštenik neka ga vidi; ako bude beo otok na koži i dlaka bude pobelela, ako bi i zdravo meso bilo na otoku,

¹¹ Guba je zastarela na koži tela njegovog; zato će ga sveštenik proglasiti da je nečist, i neće ga zatvoriti, jer je nečist.

¹² Ako li se guba izaspe po koži i pokrije svu kožu čoveku od glave do pete, gde bi god sveštenik očima pogledao,

¹³ Kad sveštenik vidi da je guba pokrila svu kožu na njemu, proglasiće da je čovek čist, jer je sve pobeležilo, pa je čist.

¹⁴ Ali ako se pokaže na njemu divlje meso, biće nečist.

¹⁵ Pa kad sveštenik vidi divlje meso, proglasiće ga da je nečist; ono je divlje meso nečisto, guba je.

¹⁶ A kad bi se divlje meso promenilo i pobeležilo, neka dodje k svešteniku.

¹⁷ I kad vidi sveštenik da je boljetica pobeležila, sveštenik će proglasiti da je čist, čist je.

¹⁸ Kad u koga na koži bude čir, pa prodje,

¹⁹ A posle na mestu gde je bio čir izađe otok beo ili bubuljica bela i crvenkasta, neka se pokaže svešteniku.

²⁰ Ako sveštenik vidi da je na očima niža od ostale kože i dlaka na njoj pobeležila, proglasiće ga sveštenik da je nečist, guba je, izašla je iz čira.

²¹ Ako li sveštenik gledajući vidi da nije dlaka na njoj pobeležila niti je niža od kože, nego se smanjila, onda će ga zatvoriti sveštenik za sedam dana.

²² Ako se raširi po koži, onda će ga sveštenik proglasiti da je nečist; bolest je.

- ²³ Ako li ostane na svom mestu bubuljica i ne raširi se, ožiljak je od čira; zato će ga sveštenik proglasiti da je čist.
- ²⁴ Ako se ko po koži ožeže ognjem, pa pošto se zaleči ostane bubuljica bela i crvenkasta ili samo bela,
- ²⁵ Neka ga vidi sveštenik; ako dlaka na bubuljici bude pobelela i ako na oči bude niža nego koža, guba je, izašla je iz ožegline; zato će ga sveštenik proglasiti da je nečist; guba je.
- ²⁶ Ako li sveštenik vidi da na bubuljici nema bele dlake niti je niža od kože, nego se smanjila, zatvoriće ga za sedam dana.
- ²⁷ Pa će je sedmog dana pogledati sveštenik; ako se bude raširila po koži, tada će ga sveštenik proglasiti da je nečist; guba je.
- ²⁸ Ako li bubuljica bude ostala na svom mestu, i ne bude se raširila po koži, nego se smanjila, onda je rana od toga što se ožegao; zato će ga sveštenik proglasiti da je čist, jer je ožiljak od ožegline.
- ²⁹ Ako u čoveka ili u žene bude boljetica na glavi ili na bradi,
- ³⁰ Sveštenik neka vidi boljeticu; ako na oči bude niža od ostale kože i na njoj dlaka žućkasta i tanka, sveštenik će proglasiti da je nečist; ospa je, guba na glavi ili na bradi;
- ³¹ A kad sveštenik vidi boljeticu, i opazi da na oči nije niža od ostale kože i da nema na njoj crne dlake, tada će zatvoriti sveštenik za sedam dana onog na kome je ospa.
- ³² Pa kad sveštenik sedmi dan vidi, a ospa se nije dalje razišla niti dlaka na njoj požutela, niti je na oči ospa niža od kože,
- ³³ Tada neka se obrije, ali ospu da ne obrije, i sveštenik neka zatvori još za sedam dana onog na kome je ospa.
- ³⁴ I sedmog dana neka sveštenik opet vidi ospu; ako opazi da se ospa nije dalje razišla po koži niti je na oči niža od ostale kože, tada će ga proglasiti sveštenik da je čist, pa neka opere haljine svoje, i biće čist.
- ³⁵ Ako li se raširi ospa po koži, pošto bude proglašen da je čist,
- ³⁶ Tada neka ga vidi sveštenik; ako se bude raširila ospa po koži, neka više ne gleda sveštenik ima li žutih dlaka; nečist je.
- ³⁷ Ako li opazi da je ospa ostala gde je bila i da je crna dlaka izrasla po njoj, zalečila se ospa, čist je, i sveštenik će proglasiti da je čist.
- ³⁸ Kad u čoveka ili u žene budu bubuljice po koži tela njihovog, bubuljice bele,
- ³⁹ Sveštenik neka vidi; ako na koži tela njegovog budu bele bubuljice male, bela je ospa, izašla po koži, čist je.
- ⁴⁰ Kome opadne kosa s glave, ćelav je, čist je.
- ⁴¹ Ako mu spreda opadne kosa s glave, pola je ćelav, i čist je.
- ⁴² Kad na glavi sasvim ćelavoj ili pola ćelavoj bude bela i crvenkasta boljetica, guba je, izašla na glavi svoj ćelavoj ili pola ćelavoj.
- ⁴³ I neka ga vidi sveštenik; ako opazi da je beo i crvenkast otok na glavi svoj ćelavoj ili pola ćelavoj nalik na gubu po koži ostalog tela,
- ⁴⁴ Čovek je gubav, nečist je, i sveštenik će ga proglasiti da je nečist; guba mu je na glavi.
- ⁴⁵ A gubavac na kome je ta bolest, neka ide u haljinama razdrtim i gologlav, i usta neka zastre, i neka viče: Nečist, nečist.
- ⁴⁶ Dokle je god bolest na njemu, neka bude nečist; nečist je, neka živi sam, iza logora neka mu bude stan.
- ⁴⁷ I ako na haljini bude guba, na haljini vunenoj ili lanenoj,

- 48** Ili na osnovi ili na poučici od lana ili od vune, ili na koži, ili na čem god od kože,
- 49** I ako boljetica bude zelenkasta ili crvenkasta na haljini ili na koži ili na osnovi ili na poučici ili na čem god od kože, guba je, i neka se pokaže svešteniku.
- 50** I kad vidi sveštenik bolest, neka zatvori za sedam dana stvar na kojoj je guba.
- 51** I sedmog dana ako vidi da se dalje razišla bolest po haljini ili po osnovi ili po poučici ili po koži ili po čemu god od kože, ljuta je guba bolest, ona stvar je nečista.
- 52** Zato neka spali onu haljinu ili osnovu ili poučicu od vune ili od lana, ili šta god bude od kože, na čem bude bolest; jer je ljuta guba, ognjem neka se spali.
- 53** Ako li opazi sveštenik da se bolest nije razišla po haljini ili po osnovi ili po poučici, ili po čemu god od kože,
- 54** Tada neka zapovedi sveštenik da se opere ono na čem je bolest, pa onda neka zatvori opet za sedam dana.
- 55** Pa neka vidi sveštenik pošto se opere stvar na kojoj je bolest, i ako opazi da bolest nije promenila boje svoje, ako se i ne bude dalje razišla, stvar je nečista, spali je ognjem; jer je ljuta guba na gornjoj ili na donjoj strani.
- 56** Ako li vidi sveštenik da se mesto smanjilo pošto je oprano, onda neka otkine od haljine ili od kože ili od osnove ili od poučice.
- 57** Ako li se opet pokaže na haljini ili na osnovi ili na poučici ili na čem god od kože, guba je koja se širi, ognjem spali ono na čem bude.
- 58** A haljinu ili osnovu ili poučicu ili šta mu drago od kože, kad opereš pa otide s njega ta bolest, operi još jednom, i biće čisto.
- 59** Ovo je zakon za gubu na haljini vunenoj ili lanenoj, ili na osnovi ili na poučici, ili na čem god od kože, kako se može znati je li šta čisto ili nečisto.

ПОГЛАВЉЕ 14

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Ovo je zakon za gubavca kada se čisti: neka se dovede k svešteniku,
- 3** A sveštenik neka izadje iza logora; i ako vidi da je izlečena guba na gubavcu,
- 4** Onda će zapovediti sveštenik onome koji se čisti da uzme dve ptice žive čiste, i drvo kedrovo i crvca i isopa.
- 5** I neka zapovedi sveštenik da se jedna ptica zakolje nad sudom zemljanim nad vodom živom.
- 6** Pa neka uzme živu pticu i drvo kedrovo i crvac i isop, i sve to zajedno sa živom pticom neka zamoči u krv od ptice zaklane nad vodom živom.
- 7** I neka pokropi sedam puta onog koji se čisti od gube, i neka ga proglasi da je čist, i neka pusti živu pticu u polje.
- 8** Tada koji se čisti neka opere haljine svoje i obrije sve dlake svoje, i neka se okupa u vodi, i biće čist; potom neka udje u logor, ali da stoji napolju ne ulazeći u svoj šator sedam dana.
- 9** A u sedmi dan neka obrije sve dlake svoje, glavu i bradu i obrve nad očima, i sve dlake svoje neka obrije, i neka opere haljine svoje, pa neka se okupa u vodi i biće čist.
- 10** A u osmi dan neka uzme dva jagnjeta zdrava i jednu ovcu od godine zdravu i tri desetine efe belog brašna zamešenog s uljem za dar, i jedan log ulja.
- 11** A sveštenik koji ga čisti neka postavi onog koji se čisti zajedno s tim stvarima pred Gospodom na vratima šatora od sastanka.

- 12** I uzevši sveštenik jedno jagnje neka ga prinese na žrtvu za prestup zajedno s logom ulja, i neka obrne tamo i amo pred Gospodom na žrtvu obrtanu.
- 13** A posle neka zakolje jagnje na mestu gde se kolje žrtva za greh i žrtva paljenica na svetom mestu, jer žrtva za prestup pripada svešteniku kao i žrtva za greh; svetinja je nad svetinjama.
- 14** Tada neka sveštenik uzme krvi od žrtve za prestup i pomaže kraj desnog uha onome koji se čisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.
- 15** Potom neka uzme sveštenik od loga ulja i nali je na dlan svoj levi.
- 16** Pa neka zamoči sveštenik prst od desne ruke svoje u ulje što mu je na levom dlanu, i neka pokropi uljem s prsta svog sedam puta pred Gospodom.
- 17** A ostalim uljem što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnog uha onome koji se čisti, i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove po krvi od žrtve za prestup.
- 18** A šta još ostane od ulja na dlanu svešteniku, onim neka namaže glavu onome koji se čisti, i tako će ga očistiti sveštenik pred Gospodom.
- 19** Potom neka prinese sveštenik žrtvu za greh, i očistiće onog koji se čisti od svoje nečistote; a posle neka zakolje žrtvu paljenicu.
- 20** I neka prinese sveštenik žrtvu paljenicu zajedno s darom na oltaru; i tako će ga očistiti, i biće čist.
- 21** Ali ako je siromah, te ne može doneti toliko, onda neka uzme jedno jagnje za žrtvu radi prestupa da se prinese žrtva obrtana za očišćenje njegovo, i jednu desetinu efe belog brašna zamešenog s uljem za dar, i log ulja.
- 22** I dve grlice ili dva golubića, koje može priskrbiti, da bude jedno žrtva za greh a drugo žrtva paljenica.
- 23** I to neka donese u osmi dan svog čišćenja svešteniku na vrata šatora od sastanka pred Gospodom.
- 24** Tada sveštenik neka uzme jagnje za prestup i log ulja, i to neka sveštenik obrne pred Gospodom za žrtvu obrtanu.
- 25** I neka zakolje jagnje za žrtvu radi prestupa, i uzevši sveštenik krvi od žrtve za prestup neka pomaže kraj desnog uha onome koji se čisti i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove.
- 26** I ulja neka nali je sveštenik na dlan svoj levi,
- 27** Pa neka zamoči prst od desne ruke svoje u ulje što mu je na levom dlanu, i neka pokropi uljem s prsta svog sedam puta pred Gospodom.
- 28** I uljem što mu je na dlanu neka pomaže sveštenik kraj desnog uha onome koji se čisti, i palac desne ruke njegove i palac desne noge njegove po mestu gde je krv od žrtve za prestup.
- 29** A šta još ostane od ulja na dlanu svešteniku, onim neka namaže glavu onome koji se čisti, i tako će ga očistiti pred Gospodom.
- 30** Tako neka učini i s jednom grlicom ili golupčetom od onih koje priskrbi.
- 31** Šta je priskrbio, jedno će biti žrtva za greh a drugo žrtva paljenica s darom; i tako će sveštenik očistiti pred Gospodom onog koji se čisti.
- 32** To je zakon za gubavca koji ne može priskrbiti sve što treba za očišćenje.
- 33** I reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:
- 34** Kad dodjete u zemlju hanansku, koju ću vam ja dati da je vaša, pa kad pustim gubu na koju kuću u zemlji koju ćete držati,

- ³⁵ Onda onaj čija je kuća neka dodje i javi svešteniku govoreći: Čini mi se kao da je guba na kući.
- ³⁶ A sveštenik neka zapovedi da se isprazni kuća pre nego on dodje da vidi gubu, da se ne bi oskvrnilo šta je u kući; potom neka dodje sveštenik da vidi kuću.
- ³⁷ Pa kad vidi bolest, ako bude bolest na zidovima kućnim kao rupice zelenkaste ili crvenkaste i na oči niže od zida,
- ³⁸ Neka izadje sveštenik iz kuće one na vrata kućna, i zatvori kuću za sedam dana.
- ³⁹ Posle opet neka dodje sveštenik u sedmi dan, pa ako vidi da se bolest dalje razila po zidovima kućnim,
- ⁴⁰ Zapovediće sveštenik da povade kamenje na kome je bolest i da ga bace iza grada na mesto nečisto.
- ⁴¹ A kuću zapovediće da ostružu iznutra svuda unaokolo, i prah što sastružu da prosnu iza grada na mesto nečisto,
- ⁴² I da uzmu drugo kamenje i uglave na mesto gde je bilo predjašnje kamenje; tako i blato drugo uzevši da oblepe kuću.
- ⁴³ Ako se povrati bolest i opet izraste po kući, pošto se povadi kamenje i ostruže kuća i nanovo oblepi,
- ⁴⁴ Tada došav sveštenik ako vidi da se bolest razila po kući, ljuta je guba na kući, nečista je.
- ⁴⁵ Neka se razruši ona kuća, kamenje i drva i sav lep od one kuće, i neka se iznese iza grada na mesto nečisto.
- ⁴⁶ A ko bi ušao u kuću onu dok je zatvorena, da je nečist do večera.
- ⁴⁷ I ko bi spavao u onoj kući, neka opere haljine svoje; tako i ko bi jeo u onoj kući, neka opere haljine svoje.
- ⁴⁸ Ako li sveštenik došav vidi da se nije bolest razila po kući pošto je kuća nanovo oblepljena, neka proglasi sveštenik da je čista, jer se izlečila bolest.
- ⁴⁹ I neka uzme da bi se kuća očistila dve ptice i drvo kedrovo i crvca i isopa,
- ⁵⁰ I neka zakolje jednu pticu nad sudom zemljanim nad vodom živom.
- ⁵¹ Pa neka uzme drvo kedrovo i isop i crvac i drugu pticu živu, i neka zamoči u krv od zaklane ptice i u vodu živu, i pokropi kuću sedam puta.
- ⁵² I tako će očistiti kuću onu krvlju ptičijom i vodom živom i pticom živom i drvetom kedrovim i isopom i crvcem.
- ⁵³ Pa onda neka pusti pticu živu iza grada u polje; i očistiće kuću, i biće čista.
- ⁵⁴ Ovo je zakon za svaku gubu i za ospu,
- ⁵⁵ Za gubu na haljini i na kući,
- ⁵⁶ I za otok i za krastu i za bubuljicu,
- ⁵⁷ Da se zna kad je ko nečist i kad je ko čist. To je zakon za gubu.

ПОГЛАВЉЕ 15

Još reče Gospod Mojsiju i Aronu govoreći:

- ² Kažite sinovima Izrailjevim i recite im: Kome čoveku teče seme od tela njegovog, nečist je.
- ³ A ovakva je nečistota njegova od tog tečenja: ako ispusti telo njegovo tečenje svoje, ili se ustavi tečenje u telu njegovom, nečistota je na njemu.

⁴ Svaka postelja na koju legne onaj kome teče seme, da je nečista; i sve na šta sedne, da je nečisto.

⁵ I ko se god dotakne postelje njegove, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

⁶ I ko sedne na ono na čemu je sedeo onaj kome teče seme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

⁷ I ko se dotakne tela onog kome teče seme, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

⁸ I ako onaj kome teče seme pljune na čistog, on neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

⁹ I svako sedlo na kome bi sedeo onaj kome teče seme, da je nečisto.

¹⁰ I ko bi se dotakao čega god što je bilo pod njim, da je nečist do večera; i ko bi šta takvo nosio, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biće nečist do večera.

¹¹ I koga bi se dotakao onaj kome teče seme ne opravši ruku svojih vodom, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biće nečist do večera.

¹² I sud zemljani kog bi se dotakao onaj kome teče seme, neka se razbije, a drveni sud neka se opere vodom.

¹³ A kad se onaj kome teče seme očisti od tečenja svog, neka broji sedam dana pošto se očisti, i neka opere haljine svoje i neka telo svoje opere vodom živom, i biće čist.

¹⁴ A u osmi dan neka uzme dve grlice ili dva golubića, i neka dodje pred Gospoda na vrata šatora od sastanka, i neka ih da svešteniku.

¹⁵ I sveštenik neka prinese jedno od njih na žrtvu za greh a drugo na žrtvu paljenicu; tako će ga očistiti sveštenik pred Gospodom od tečenja njegovog.

¹⁶ I čovek kome izadje seme kad spava sa ženom neka opere vodom celo telo svoje, i biće nečist do večera.

¹⁷ I svaka haljina i svaka koža na kojoj bude takvo seme, neka se opere vodom i biće nečisto do večera.

¹⁸ I žena kod koje bude spavao takav čovek, i ona i on neka se okupaju u vodi i biće nečisti do večera.

¹⁹ A žena kad ima vreme, kad ide krv od tela njenog, neka se odvaja sedam dana, i ko je se god dotakne, da je nečist do večera.

²⁰ I na šta god legne dok se odvaja, da je nečisto, i na šta god sedne, da je nečisto.

²¹ I ko se dotakne postelje njene, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

²² I ko se dotakne čega na čemu je ona sedela, neka opere haljine svoje i neka se okupa u vodi, i biće nečist do večera.

²³ I šta bi god bilo na postelji njenoj ili na čem je ona sedela, pa se ko dotakne toga, da je nečist do večera.

²⁴ A ko bi spavao s njom te bi nečistota njena došla na nj, da je nečist sedam dana, i postelja na kojoj leži da je nečista.

²⁵ A žena, od koje bi išla krv dugo vremena ili osim običnog vremena ili u obično vreme, ali duže, dokle god teče nečistota njena biće nečista kao u vreme kada se odvaja.

²⁶ Postelja na kojoj leži dokle joj god krv ide, da joj je kao postelja kad se odvaja; i na čem bi god sedela da je nečisto kao što je nečisto kad se odvaja.

²⁷ I ko se god dotakne tih stvari, nečist je; zato neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biće nečist do večera.

- ²⁸ A kad se očisti od tečenja krvi svoje, neka broji sedam dana, pa onda da je čista.
- ²⁹ I u osmi dan neka uzme dve grlice ili dva golubića, i neka ih odnese svešteniku na vrata šatora od sastanka.
- ³⁰ I neka sveštenik prinese jedno na žrtvu za greh a drugo na žrtvu paljenicu, i očistiće je sveštenik pred Gospodom od tečenja nečistote njene.
- ³¹ Tako ćete odlučivati sinove Izrailjeve od nečistota njihovih, da ne ginu s nečistota svojih skvrneći šator moj što je usred njih.
- ³² To je zakon za onog kome teče seme i kome izadje seme kad spava sa ženom te bude nečist,
- ³³ I za ženu kad boluje od tečenja krvi svoje, i za svakog koji boluje od tečenja svog, bilo muško ili žensko, i za čoveka koji bi ležao sa nečistom.

ПОГЛАВЉЕ 16

- I** reče Gospod Mojsiju pošto pogiboše dva sina Aronova, a pogiboše kad pristupiše pred Gospoda,
- ² I kaza Gospod Mojsiju: Reci Aronu, bratu svom, da ne ulazi u svako doba u svetinju za zaves pred zaklopac koji je na kovčegu, da ne pogine, jer ću se u oblaku nad zaklopcem javljati.
- ³ S ovim neka ulazi Aron u svetinju: s juncem za žrtvu radi greha i s ovnom za žrtvu paljenicu.
- ⁴ Svetu košulju lanenu neka obuče, i gaće lanene neka su na telu njegovom, i neka se opase pojasom lanenim i kapu lanenu neka metne na glavu; to su haljine svete, i neka opere telo svoje vodom, pa onda neka ih obuče.
- ⁵ A od zbora sinova Izrailjevih neka uzme dva jarca za žrtvu radi greha, i jednog ovna za žrtvu paljenicu.
- ⁶ I neka prinese Aron junca svog na žrtvu za greh i očisti sebe i dom svoj.
- ⁷ Potom neka uzme dva jarca, i neka ih metne pred Gospoda na vrata šatora od sastanka.
- ⁸ I neka Aron baci žreb za ta dva jarca, jedan žreb Gospodu a drugi žreb Azazelu.
- ⁹ I neka Aron prinese na žrtvu jarca na kog padne žreb Gospodnji, neka ga prinese na žrtvu za greh.
- ¹⁰ A jarca na kog padne žreb Azazelov neka metne živa pred Gospoda, da učini očišćenje na njemu, pa neka ga pusti u pustinju Azazelu.
- ¹¹ I neka Aron prinese junca svog na žrtvu za greh i očisti sebe i dom svoj, i neka zakolje junca svog na žrtvu za greh.
- ¹² I neka uzme kadionicu punu žeravice s oltara, koji je pred Gospodom, i pune pregršti kada mirisnog istucanog, i neka unese za zaves.
- ¹³ I neka metne kad na oganj pred Gospodom, da dim od kada zakloni zaklopac koji je na svedočanstvu; tako neće poginuti.
- ¹⁴ Posle neka uzme krvi od junca i pokropi s prsta svog po zaklopcu prema istoku, a pred zaklopcem neka sedam puta pokropi tom krvlju s prsta svog.
- ¹⁵ I neka zakolje jarca na žrtvu za greh narodni, i neka učini s krvlju njegovom kao što je učinio s krvlju junčijom, i pokropi njom po zaklopcu i pred zaklopcem.
- ¹⁶ I tako će očistiti svetinju od nečistota sinova Izrailjevih i od prestupa njihovih u svim gresima njihovim; tako će učiniti i u šatoru od sastanka, koji je medju njima usred

nečistota njihovih.

17 A niko da ne bude u šatoru od sastanka kad on udje da čini očišćenje u svetinji, dokle ne izadje i svrši očišćenje za se i za dom svoj i za sav zbor izrailjski.

18 A neka izadje k oltaru koji je pred Gospodom, i očisti ga; i uzevši krvi od junca i krvi od jarca neka pomaže robove oltaru unaokolo;

19 I neka ga pokropi odozgo istom krvlju s prsta svog sedam puta; tako će ga očistiti i posvetiti ga od nečistota sinova Izrailjevih.

20 A kad očisti svetinju i šator od sastanka i oltar, tada neka dovede jarca živog.

21 I metnuvši Aron obe ruke svoje na glavu jarcu živom, neka ispovedi nad njim sva bezakonja sinova Izrailjevih i sve prestupe njihove u svim gresima njihovim, i metnuvši ih na glavu jarcu neka ga da čoveku spremnom da ga istera u pustinju.

22 I jarac će odneti na sebi sva bezakonja njihova u pustinju; i pustiće onog jarca u pustinju.

23 Potom neka opet udje Aron u šator od sastanka i svuče haljine lanene koje je obukao kada je išao u svetinju, i onde neka ih ostavi.

24 Pa neka opere telo svoje na svetom mestu i obuče svoje haljine; i izašav neka prinese svoju žrtvu paljenicu, i očisti sebe i narod.

25 A salo od žrtve za greh neka zapali na oltaru.

26 A ko odvede jarca za Azazela, neka opere haljine svoje i okupa telo svoje u vodi, pa onda neka udje u logor.

27 A junca za greh i jarca za greh, od kojih je krv unesena da se učini očišćenje u svetinji, neka iznesu napolje iz logora, i neka spale ognjem kože njihove i meso njihovo i balegu njihovu.

28 A ko ih spali, neka opere haljine svoje i okupa telo svoje u vodi, pa onda neka dodje u logor.

29 I ovo neka vam bude večna uredba: deseti dan sedmog meseca mučite duše svoje, i ne radite nikakav posao, ni domorodac ni došljak koji se bavi medju vama.

30 Jer u taj dan biva očišćenje za vas, da se očistite; bićete očišćeni od svih greha svojih pred Gospodom.

31 To neka vam je počivanje subotno, i mučite duše svoje po uredbi večnoj.

32 A sveštenik koji bude pomazan i koji bude osvećen da vrši službu sveštenu na mesto oca svog, on neka očišća obukavši se u haljine lanene, haljine svete.

33 I neka očisti svetinju svetu i šator od sastanka; i oltar neka očisti; i sveštenike i sav narod sabrani neka očisti.

34 I ovo neka vam je večna uredba da očišćate sinove Izrailjeve od svih greha njihovih jedan put u godini. I učini Mojsije kako mu zapovedi Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 17

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

2 Kaži Aronu i sinovima njegovim i svim sinovima Izrailjevim, i reci im: Ovo je zapovedio Gospod govoreći:

3 Ko god od doma Izrailjevog zakolje vola ili jagnje ili kozu u logoru, ili ko god zakolje izvan logora,

4 A ne dovede na vrata šatora od sastanka, da prinese prinos Gospodu pred šatorom Gospodnjim, kriv je za krv; zato da se istrebi onaj čovek iz naroda svog.

- ⁵ Zato sinovi Izrailjevi neka dovedu žrtve svoje, koje bi klali u polju, neka ih dovedu Gospodu na vrata šatora od sastanka k svešteniku, i neka prinesu žrtve zahvalne Gospodu.
- ⁶ I sveštenik neka pokropi krvlju po oltaru Gospodnjem na vratima šatora od sastanka, i salo neka zapali na ugodni miris Gospodu.
- ⁷ I neka više ne prinose žrtve svoje djavolima, za kojima oni čine preljubu. Ovo neka im bude zakon večan od kolena na koleno.
- ⁸ Zato im reci: Ko bi god od doma Izrailjevog ili izmedju stranaca koji se bave medju njima prineo žrtvu paljenicu ili drugu žrtvu,
- ⁹ A ne bi je doveo na vrata šatora od sastanka da je prinese Gospodu, taj čovek da se istrebi iz naroda svog.
- ¹⁰ A ko bi god od doma Izrailjevog ili izmedju stranaca koji se bave medju njima jeo kakvu god krv, okrenuću lice svoje nasuprot onom čoveku koji bude jeo krv, i istrebiću ga iz naroda njegovog.
- ¹¹ Jer je duša telu u krvi; a ja sam vam je odredio za oltar da se čiste duše vaše; jer je krv što dušu očišća.
- ¹² Zato rekoh sinovima Izrailjevim: Niko izmedju vas da ne jede krv; ni došljak koji se bavi medju vama da ne jede krv.
- ¹³ I ko bi god izmedju sinova Izrailjevih ili izmedju došljaka koji se bave kod njih ulovio zverku ili pticu, koja se jede, neka iscedi krv iz nje, i zaspje je zemljom.
- ¹⁴ Jer je duša svakog tela krv njegova, to mu je duša. Zato rekoh sinovima Izrailjevim: Krv ni jednog tela ne jedite, jer je duša svakog tela krv njegova. Ko bi je god jeo, da se istrebi.
- ¹⁵ A ko bi jeo meso od životinje koja crkne ili koju raskine zverka, bio domorodac ili došljak, neka opere haljine svoje i okupa se u vodi, i biće nečist do večera, a posle će biti čist.
- ¹⁶ Ako li ih ne opere, i tela svog ne okupa, nosiće bezakonje svoje.

ПОГЛАВЉЕ 18

Još reče Gospod govoreći:

- ² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Ja sam Gospod Bog vaš.
- ³ Nemojte činiti šta se čini u zemlji misirskoj, u kojoj ste živeli, niti činite šta se čini u zemlji hananskoj, u koju vas vodim, i po uredbama njihovim nemojte živeti.
- ⁴ Nego moje zakone vršite i moje uredbe držite živeći po njima. Ja sam Gospod Bog vaš.
- ⁵ Držite uredbe moje i zakone moje; ko ih vrši, živ će biti kroz njih. Ja sam Gospod.
- ⁶ Niko da ne pristupa k rodici svojoj po krvi, da ne otkrije golotinju njenu. Ja sam Gospod.
- ⁷ Golotinje oca svog ni golotinje matere svoje ne otkrij; mati ti je; ne otkrij golotinje njene.
- ⁸ Golotinje žene oca svog ne otkrij; golotinja je oca tvog.
- ⁹ Golotinje sestre svoje, kćeri oca svog ili kćeri matere svoje, koja je rođena u kući ili izvan kuće, ne otkrij golotinje njihove.
- ¹⁰ Golotinje kćeri sina svog, ili kćeri kćeri svoje ne otkrij; jer je tvoja golotinja.
- ¹¹ Golotinje kćeri žene oca svog, koju je rodio otac tvoj, ne otkrij; sestra ti je.
- ¹² Golotinje sestre oca svog ne otkrij; jedna je krv sa ocem tvojim.
- ¹³ Golotinje sestre matere svoje ne otkrij; jer je jedna krv s materom tvojom.
- ¹⁴ Golotinje brata oca svog ne otkrij pristupajući k ženi njegovoj; strina ti je.

- 15** Golotinje žene sina svog ne otkrij; snaha ti je, ne otkrij golotinje njene.
- 16** Golotinje žene brata svog ne otkrij; golotinja je brata tvog.
- 17** Golotinje žene i kćeri njene ne otkrij; kćeri sina njenog ni kćeri kćeri njene nemoj uzeti da otkriješ golotinju njihovu; jedna su krv; zlo je.
- 18** Nemoj uzeti žene preko jedne žene, da je ucveliš otkrivajući golotinju drugoj za života njenog.
- 19** K ženi dokle se odvaja radi nečistote svoje ne idi da otkriješ golotinju njenu.
- 20** Sa ženom bližnjeg svog ne lezi skvrneći se s njom.
- 21** Od semena svog ne daj da se odnese Molohu, da ne oskvrniš imena Boga svog; ja sam Gospod.
- 22** S muškarcem ne lezi kao sa ženom; gadno je.
- 23** Živinče nikakvo nemoj obležati skvrneći se s njim; i žena da ne legne pod živinče; grdilo je.
- 24** Nemojte se skvrniti ni jednom ovom stvarju; jer su se svim tim stvarima oskvrnili narodi koje ću odagnati ispred vas.
- 25** Jer se oskvrnila zemlja, i nevaljalstvo ću njeno pohoditi na njoj, i izmetnuće zemlja stanovnike svoje.
- 26** Nego vi držite zakone moje i uredbe moje, i ne činite ni jednog ovog gada, ni domorodac ni došljak koji se bavi medju vama;
- 27** Jer sve ove gadove činiše ljudi u ovoj zemlji koji su bili pre vas, i zemlja je od toga oskvrnjena;
- 28** Da ne izmetne zemlja vas, ako je oskvrnite, kao što je izmetnula narod koji je bio pre vas.
- 29** Jer ko učini šta god od ovih gadova, istrebiće se iz naroda svog duše koje učine.
- 30** Zato držite šta sam naredio da se drži, da ne činite šta od gadnih običaja koji su bili pre vas, i da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš.

ПОГЛАВЉЕ 19

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- 2** Kaži svemu zboru sinova Izrailjevih, i reci im: Budite sveti, jer sam ja svet, Gospod Bog vaš.
- 3** Svaki da se boji matere svoje i oca svog; i držite subote moje; ja sam Gospod Bog vaš.
- 4** Ne obraćajte se k idolima, i bogove livene ne gradite sebi; ja sam Gospod Bog vaš.
- 5** A kad prinosite žrtvu zahvalnu Gospodu, prinosite je drage volje.
- 6** U koji je dan prinesete, neka se jede, i sutradan; a šta ostane do trećeg dana, neka se ognjem sažee.
- 7** A ako bi se šta jelo treći dan, gad je, neće biti ugodna.
- 8** Ko bi god jeo, nosiće svoje bezakonje, jer oskvrni svetinju Gospodnju; zato će se istrebiti ona duša iz naroda svog.
- 9** A kad žanjete rod zemlje svoje, nemoj požeti sasvim njivu svoju, niti pabirči po žetvi.
- 10** Ni vinograd svog nemoj pabirčiti, i nemoj kupiti zrna koja padnu po vinogradu tvom; nego ostavi siromahu i došljaku. Ja sam Gospod Bog vaš.
- 11** Ne kradite; ne lažite i ne varajte bližnjeg svog.
- 12** Ne kunite se imenom mojim krivo; jer ćeš oskvrniti ime Boga svog. Ja sam Gospod.

- 13** Ne zakidaj bližnjeg svog i ne otimaj mu; plata nadničarova da ne prenoći kod tebe do jutra.
- 14** Nemoj psovati gluvog, ni pred slepca metati šta da se spotakne; nego se boj Boga svog; ja sam Gospod.
- 15** Ne činite nepravdu na sudu, ne gledajte što je ko siromah, niti se povodi za bogatim; pravo sudi bližnjemu svom.
- 16** Ne idi kao opadač po narodu svom, i ne ustaj na krv bližnjeg svog; ja sam Gospod.
- 17** Nemoj mrzeti na brata svog u srcu svom; slobodno iskaraj bližnjeg svog, i nemoj trpeti greha na njemu.
- 18** Ne budi osvetljiv, i ne nosi srdnju na sinove naroda svog; nego ljubi bližnjeg svog kao sebe samog; ja sam Gospod.
- 19** Uredbe moje držite; živinčeta svog ne puštaj na živinče druge vrste; ne zasevaj njive svoje dvojakim semenom, i ne oblači na se haljine od dvojakih stvari.
- 20** Ako bi ko obležao robinju, koja je isprošena ali nije otkupljena ni oslobođena, oboje da se šibaju, ali da se ne pogube; jer nije bila oslobođena.
- 21** I neka on prinese Gospodu žrtvu za prestup svoj na vrata šatora od sastanka, ovna za prestup.
- 22** I neka ga očisti pred Gospodom sveštenik ovnom prinesenim za prestup od greha koji je učinio; i oprostiće mu se greh njegov.
- 23** A kad dodjete u zemlju i nasadite svakojakog voća, obrežite mu okrajak, rod njegov; tri godine neka vam je neobrezano, i ne jedite ga.
- 24** A četvrte godine neka bude sav rod njegov posvećen u hvalu Gospodu.
- 25** Pa tek pete godine jedite voće s njega, da bi vam se umnožio rod njegov. Ja sam Gospod Bog vaš.
- 26** Ništa ne jedite s krvlju. Nemojte vraćati, ni gatati po vremenu.
- 27** Ne strižite kosu svoju ukrug, ni grдите bradu svoju.
- 28** Za mrtvacem ne režite telo svoje, ni udarajte na se kakve belege. Ja sam Gospod.
- 29** Nemoj skvrniti kćer svoju puštajući je da se kurva, da se ne bi zemlja prokurvala i napunila se bezakonja.
- 30** Držite subote moje, i svetinju moju poštuju. Ja sam Gospod.
- 31** Ne obraćajte se k vračarima i gatarima, niti ih pitajte, da se ne skvrnite o njih. Ja sam Gospod Bog vaš.
- 32** Pred sedom glavom ustani, i poštuj lice starčevo, i boj se Boga svog. Ja sam Gospod.
- 33** Ako je u tebe došljak u zemlji vašoj, ne čini mu krivo.
- 34** Ko je došljak medju vama, neka vam bude kao onaj koji se rodio medju vama, i ljubite ga kao sebe samog; jer ste i vi bili došljaci u zemlji misirskoj. Ja sam Gospod Bog vaš.
- 35** Ne činite nepravde u sudu, ni merom za dužinu, ni merom za težinu, ni merom za stvari koje se sipaju.
- 36** Merila neka su vam prava, kamenje pravo, efa prava, in prav. Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje misirske.
- 37** Držite, dakle, sve uredbe moje i sve zakone moje, i vršite ih. Ja sam Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 20

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Još reci sinovima Izrailjevim: Ko god između sinova Izrailjevih ili između došljaka koji se bave u Izrailju, da od semena svog Molohu, neka se pogubi, narod u zemlji neka ga zaspe kamenjem.

³ I ja ću okrenuti lice svoje nasuprot takvom čoveku, i istrebiću ga iz naroda njegovog, što od semena svog dade Molohu, i zaprzni svetu moju i oskvрни sveto ime moje.

⁴ Ako li narod kako god zatvori oči da ne vidi tog čoveka kad da od semena svog Molohu, i ne ubiju ga,

⁵ Ja ću okrenuti lice svoje nasuprot onom čoveku i nasuprot domu njegovom, i istrebiću ga, i sve koji za njim čine preljubu čineći preljubu za Molohom, iz naroda njihovog.

⁶ A ko se obrati k vračarima i k gatarima da čini preljubu za njima, okrenuću lice svoje na suprot njemu, i istrebiću ga iz naroda njegovog.

⁷ Zato posvećujte se, i budite sveti, jer sam ja Gospod Bog vaš.

⁸ I čuvajte uredbе moje i vršite ih. Ja sam Gospod koji vas posvećujem.

⁹ Ko opsuje oca svog ili mater svoju, da se pogubi; opsovaо je oca svog ili mater svoju; krv njegova na nj.

¹⁰ A čovek koji učini preljubu s tuđom ženom, što je učinio preljubu sa ženom bližnjeg svog, da se pogubi i preljubočinac i preljubočnica.

¹¹ Ko bi spavaо sa ženom oca svog, otkrio je golotinju oca svog; oboje da se pogube; krv njihova na njih.

¹² Ko bi spavaо sa ženom sina svog, oboje da se pogube; učiniše sramotu; krv njihova na njih.

¹³ Ko bi muškarca obležao kao ženu, učiniše gadnu stvar obojica; da se pogube; krv njihova na njih.

¹⁴ I ko bi uzeо ženu i mater njenu, zlo je, ognjem da se spali i on i ona, da ne bude zla među vama.

¹⁵ Ko bi obležao živinče, da se pogubi; ubijte i živinče.

¹⁶ I ako bi žena legla pod živinče, ubij i ženu i živinče, neka poginu, krv njihova na njih.

¹⁷ Ko bi uzeо sestru svoju, kćer oca svog ili kćer matere svoje, video bi golotinju njenu i ona bi videla golotinju njegovu, sramota je; zato da se istrebe ispred sinova naroda svog; otkrio je golotinju sestre svoje, neka nosi bezakonje svoje.

¹⁸ I ko bi spavaо sa ženom kad ima vreme i otkrio golotinju njenu otkrivši tečenje njeno, i ona bi otkrila tečenje krvi svoje, da se istrebe oboje iz naroda svog.

¹⁹ Golotinje sestre matere svoje i sestre oca svog ne otkrij, jer bi otkrio svoju krv; neka nose bezakonje svoje.

²⁰ A ko bi spavaо sa ženom strica svog, otkrio bi golotinju strica svog, neka nose oboje greh svoj, neka pomru bez dece.

²¹ Ko bi uzeо ženu brata svog, ružno je, otkrio je golotinju brata svog; bez dece da budu.

²² Čuvajte sve uredbе moje i sve zakone moje, i vršite ih, da vas zemlja ne izmetne, u koju vas vodim da živite u njoj.

²³ Nemojte živeti po uredbama naroda koje ću oterati ispred vas, jer su činili sve to, zato mi omrzoše.

²⁴ I rekoh vam: Vi ćete naslediti zemlju njihovu i ja ću vam je dati u državu, zemlju u kojoj teče mleko i med. Ja sam Gospod Bog vaš koji vas odvojih od drugih naroda.

²⁵ Zato razlikujte stoku čistu od nečiste, i pticu čistu od nečiste, i nemojte skvrniti duša svojih stokom ili pticom ili čim god što puže po zemlji, što sam vam odvojio da je nečisto.

- ²⁶ I bićete mi sveti, jer sam svet ja, Gospod, i odvojih vas od drugih naroda da budete moji.
- ²⁷ A čovek ili žena, u kojima bi bio duh vračarski ili gatarski, da se pogube, kamenjem da se zaspu, krv njihova na njih.

ПОГЛАВЉЕ 21

Još reče Gospod Mojsiju: Kaži sveštenicima sinovima Aronovim, i reci im: Za mrtvacem da se ne skvrni ni jedan u narodu svom,

² Osim za rodnom svojim po krvi, za materom svojom ili za ocem svojim ili za sinom svojim ili za kćerju svojom ili za bratom svojim,

³ Ili za rodjenom sestrom svojom, devojkom, koja nije imala muža; za njom se može oskvrniti.

⁴ Ako je oženjen, da se ne oskvrni za ženom svojom u narodu svom učinivši se nečist.

⁵ Da se ne načine ćelavi ćupajući kosu s glave svoje i da ne briju brade svoje, niti se režu po telu svom.

⁶ Neka budu sveti Bogu svom, i neka ne skvrne ime Boga svog, jer prinose žrtve ognjene Gospodnje, hleb Boga svog, zato neka su sveti.

⁷ Neka se ne žene ženom kurvom ili silovanom; ni puštenicom neka se ne žene; jer su sveti Bogu svom.

⁸ I tebi neka je svaki svet, jer prinosi hleb Boga tvog; svet neka ti je, jer sam ja svet, Gospod, koji vas posvećujem.

⁹ A kći sveštenička koja se oskvrni kurvajući se, skvrni oca svog, ognjem neka se spali.

¹⁰ A sveštenik najviši izmedju braće svoje, kome se na glavu izlije ulje pomazanja i koji je posvećen da se oblači u svete haljine, neka ne otkriva glave svoje, i haljine svoje neka ne razdire.

¹¹ I k mrtvacu ni jednom neka ne ide, ni za ocem svojim ni za materom svojom da se ne oskvrni.

¹² I iz svetinje neka ne izlazi, da ne bi oskvrnio svetinju Boga svog, jer je na njenu venac, ulje pomazanja Boga njegovog; ja sam Gospod.

¹³ On neka se ženi devicom.

¹⁴ Udovicom ili puštenicom ili silovanom ili kurvom da se ne ženi; nego devojkom iz naroda svog neka se oženi.

¹⁵ I neka ne skvrni seme naroda svog u narodu svom, jer sam ja Gospod, koji ga posvećujem.

¹⁶ Opet reče Gospod Mojsiju govoreći:

¹⁷ Kaži Aronu i reci: U koga bi iz semena tvog od kolena do kolena bila mana na telu, onaj neka ne pristupa da prinosi hleb Boga svog.

¹⁸ Jer niko na kome bi bila mana ne valja da pristupa, ni slep, ni hrom, ni u koga bi bio koji ud preveć mali ili preveć veliki,

¹⁹ Ni u koga je slomljena noga ili ruka,

²⁰ Ni grbav, ni drljav, ni ko ima bionu na oku, ni šugav, ni lišajiv, ni prosut.

²¹ U koga bi god iz semena Arona sveštenika bila kakva mana na telu, neka ne pristupa da prinosi žrtve ognjene Gospodu; mana je na njemu; da ne pristupa da prinosi hleb Boga svog.

²² Ali hleb Boga svog od stvari presvetih i od stvari svetih neka jede;

²³ Ali za zaves neka ne ulazi; k oltaru neka se ne približuje, jer je mana na njemu, pa neka ne skvrni svetinje moje, jer sam ja Gospod koji ih posvećujem.

²⁴ I Mojsije kaza to Aronu i sinovima njegovim i svim sinovima Izrailjevim.

ПОГЛАВЉЕ 22

I reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Kaži Aronu i sinovima njegovim da se čuvaju od svetih stvari sinova Izrailjevih, da ne bi oskvrnili sveto ime moje u onom što mi oni posvećuju; ja sam Gospod.

³ Reci im: Ko bi god iz semena vašeg od kolena na koleno pristupio k svetim stvarima, koje bi posvetili sinovi Izrailjevi Gospodu, kad je nečistota njegova na njemu, taj neka se istrebi ispred lica mog; ja sam Gospod.

⁴ Ko bi god iz semena Aronovog bio gubav ili bi išlo seme od njega, neka ne jede svete stvari dokle ne bude čist; tako i koji bi se dotakao koga nečistog od mrtvog tela ili onog od koga je izašlo seme,

⁵ Ili ko bi se dotakao čega što gamiže po zemlji, od čega bi se oskvrnio, ili čoveka od kog bi se oskvrnio kakve mu drago nečistote njegove,

⁶ Ko bi se dotakao takvog čega, biće nečist do večera; zato neka ne jede svete stvari ako ne okupa telo svoje u vodi.

⁷ A kad zadje sunce, biće čist, i onda može jesti od svetih stvari; jer mu je hrana.

⁸ Mrcino ili šta raskine zverka neka ne jede, da se njim ne skvrni; ja sam Gospod.

⁹ Tako neka drže šta sam uredio da se drži, da ne navuku na se greha i ne umru od njega oskvrnivši se. Ja sam Gospod koji ih posvećujem.

¹⁰ Niko drugi da ne jede svete stvari, ni ukućanin sveštenikov ni nadničar da ne jede svete stvari.

¹¹ A kad sveštenik kupi koga za novce, taj neka ih jede, i koji se rodi u kući njegovoj; oni neka jedu jelo njegovo.

¹² Ali kći sveštentička kad se uda za čoveka drugog plemena, ona da ne jede od žrtava podignutih svetih stvari.

¹³ A kći sveštentička ako obudovi, ili je pusti muž, ako nema poroda, neka se vrati kući oca svog kao što je bila u detinjstvu svom, hleb oca svog neka jede; ali niko drugog plemena da ga ne jede.

¹⁴ A ko bi nehotice jeo svetu stvar, neka dometne peti deo i naknadi svešteniku svetu stvar.

¹⁵ Da ne bi oskvrnili svete stvari sinova Izrailjevih, koje prinose Gospodu,

¹⁶ I da ne bi navlačili na njih kar za prestup jedući svete stvari njihove, jer sam ja Gospod, koji ih posvećujem.

¹⁷ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

¹⁸ Kaži Aronu i sinovima njegovim i svim sinovima Izrailjevim i reci im: Ko god od doma Izrailjevog ili od stranaca koji su u Izrailju hoće da prinese žrtvu svoju po kakvom god zavetu svom, ili od dobre volje svoje dar, što se prinosi Gospodu na žrtvu paljenicu,

¹⁹ Neka prinese drage volje muško zdravo od goveda ili od ovaca ili od koza.

²⁰ Na čem bi bila mana, ono ne prinosite, jer vam se ne bi primilo.

²¹ I kad ko hoće da prinese žrtvu zahvalnu Gospodu, izvršavajući zavet ili od svoje volje dajući dar, od goveda ili od sitne stoke, neka bude zdravo, da bi bilo primljeno; nikakve mane da nema na njemu.

- ²² Slepo, ili kome je šta slomljeno ili odbijeno, ni gutavo, ni krastavo ni lišajivo, šta je takvo ne prinosite Gospodu, i ne mećite ih na oltar Gospodnji na žrtvu ognjenu.
- ²³ A vola ili ovcu ili kozu sa udom kojim prevelikim ili premalim možeš prineti za dobrovoljni dar; ali za zavet neće se primiti.
- ²⁴ Ujalovljeno uvrtnjem, tučenjem, kidanjem ili rezanjem, ne prinosite Gospodu; i ne činite to u zemlji svojoj.
- ²⁵ I iz ruke tudjinske nemojte uzimati ni jedne stvari da prinesete hleb Bogu svom; jer je kvar njihov u njima; imaju manu, neće vam se primiti.
- ²⁶ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ²⁷ Tele i jagnje i jare kad se omladi, neka bude sedam dana kod majke svoje, pa od osmog dana i posle biće ugodno za žrtvu ognjenu Gospodu.
- ²⁸ A kravu ni ovcu ni kozu ne koljite u jedan dan s mladetom njenim.
- ²⁹ I kad prinosite Gospodu žrtvu radi hvale, prinesite je dragovoljno.
- ³⁰ Neka se jede istog dana, i ne ostavljajte ništa do jutra; ja sam Gospod.
- ³¹ Zato držite zapovesti moje, i vršite ih; ja sam Gospod.
- ³² I nemojte skvrniti sveto ime moje, i ja ću se svetiti među sinovima Izrailjevim; ja sam Gospod, koji vas posvećujem.
- ³³ Koji sam vas izveo iz zemlje misirske da vam budem Bog; ja sam Gospod.

ПОГЛАВЉЕ 23

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

- ² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Praznici Gospodnji, koje ćete zvati sveti sabori, ovo su praznici moji:
- ³ Šest dana radi, a sedmi dan, koji je subota za počivanje, neka bude sveti sabor, ne radite ni jedan posao; subota je Gospodnja po svim stanovima vašim.
- ⁴ Ovo su praznici Gospodnji, sabori sveti, na koje ćete se sabirati u vreme njihovo:
- ⁵ Četrnaestog dana prvog meseca uveče, pasha je Gospodnja.
- ⁶ A petnaestog dana istog meseca praznik je presnih hlebova Gospodu; sedam dana jedite hlebove presne.
- ⁷ Prvi dan neka vam bude sabor sveti, nikakav posao ropski ne radite.
- ⁸ Nego za sedam dana prinosite Gospodu žrtve ognjene; a sedmi dan neka je sabor sveti; ne radite nijedan posao ropski.
- ⁹ Još reče Gospod Mojsiju govoreći:
- ¹⁰ Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Kad dodjete u zemlju koju ću vam dati, i stanete žeti u njoj, tada donesite snop prvina od žetve svoje k svešteniku;
- ¹¹ A on neka obrće snop pred Gospodom, da bi vam se primio; sutradan po suboti neka ga obrće sveštenik.
- ¹² A isti dan kad budete obrtali snop, prinesite jagnje od godine dana zdravo na žrtvu paljenicu Gospodu;
- ¹³ I dar uza nj, dve desetine efe belog brašna zamešenog s uljem, da bude žrtva ognjena Gospodu na ugodni miris; i naliv uza nj, vina četvrt ina.
- ¹⁴ A hleba, ni zrna prženog ni zrna u klasu nemojte jesti do onog dana kad prinesete žrtvu Bogu svom; to da vam je večna uredba od kolena do kolena po svim stanovima vašim.
- ¹⁵ Potom od prvog dana po suboti, od dana kad prinesete snop za žrtvu obrtanu, brojte

sedam nedelja punih;

16 Do prvog dana po sedmoj nedelji nabrojte pedeset dana; onda prinesite nov dar Gospodu.

17 Iz stanova svojih donesite dva hleba za žrtvu obrtanu; od dve desetine efe belog brašna da budu, s kvascem neka budu pečeni; to su prvine Gospodu.

18 A s tim hlebom prinesite sedam jaganjaca od godine zdravih, i jedno tele i dva ovna, da bude žrtva paljenica Gospodu s darovima svojim i nalivima svojim, da bude žrtva ognjena na ugodni miris Gospodu.

19 Zakoljite i jarca jednog za greh i dva jagnjeta od godine za žrtvu zahvalnu.

20 I sveštenik neka to obrne tamo i amo s hlebom od prvina i sa dva jagnjeta na žrtvu obrtanu pred Gospodom; i biće svete stvari Gospodu za sveštenika.

21 I saberite se u onaj dan, sabor sveti da vam je; nijedan posao ropski ne radite zakonom večnim po svim stanovima svojim od kolena do kolena.

22 A kad stanete žeti u zemlji svojoj, nemoj sasvim požnjati njive svoje, ni pabirči po žetvi; ostavi siromahu i došljaku; ja sam Gospod Bog vaš.

23 Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

24 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Prvi dan sedmog meseca neka vam je odmor, spomen trubni, sabor sveti.

25 Nijedan posao ropski nemojte raditi, nego prinesite žrtvu ognjenu Gospodu.

26 Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

27 A deseti je dan tog meseca sedmog dan očišćenja; sabor sveti neka vam je, i mučite duše svoje, i prinesite Gospodu žrtvu ognjenu.

28 U taj dan nemojte raditi nijedan posao, jer je dan očišćenja, da se očistite pred Gospodom Bogom svojim.

29 A svaka duša koja se ne bi mučila u taj dan, da se istrebi iz naroda svog.

30 I svaku dušu koja bi radila kakav posao u taj dan, ja ću zatrti dušu onu u narodu njenom.

31 Ni jedan posao nemojte raditi; to da je večna uredba od kolena do kolena u svim stanovima vašim.

32 Subota počivanja neka vam bude, i mučite duše svoje; devetog dana istog meseca kad bude večer, od večera do večera praznujte počinak svoj.

33 Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

34 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci: Petnaestog dana sedmog meseca praznik je senica za sedam dana Gospodu.

35 Prvi dan neka bude sabor sveti, nijedan posao ropski nemojte raditi.

36 Za sedam dana prinosite žrtve ognjene Gospodu; osmi dan neka vam bude sabor sveti, i prinesite žrtve ognjene Gospodu; praznik je, nijedan posao ropski nemojte raditi.

37 To su praznici Gospodnji, koje ćete praznovati na saborima svetim da prinesete žrtve ognjene Gospodu: žrtvu paljenicu i dar i žrtvu zahvalnu i naliv, sve kad je čemu dan,

38 Osim subota Gospodnjih i osim darova vaših i osim svih zaveta vaših i osim svih dobrovoljnih prinosa vaših, koje ćete davati Gospodu.

39 Ali petnaesti dan tog meseca sedmog, kad saberete rod zemaljski, praznujte praznik Gospodu sedam dana; u prvi je dan odmor i u osmi je dan odmor.

40 U prvi dan uzmite voća s lepih drveta, i grana palmovih i grana s gustih drveta i vrbe s potoka, i veselite se pred Gospodom Bogom svojim sedam dana.

41 I praznujte taj praznik Gospodu sedam dana svake godine zakonom večnim od kolena

do kolena, sedmog meseca praznujte ga.

⁴² I pod senicama budite sedam dana, ko je god rodjen u Izrailju neka bude pod senicama,

⁴³ Da bi znalo natražje vaše da sam ja učinio da žive pod senicama sinovi Izrailjevi kad sam ih izveo iz zemlje misirske. Ja sam Gospod Bog vaš.

⁴⁴ I Mojsije kaza praznike Gospodnje sinovima Izrailjevim.

ПОГЛАВЉЕ 24

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

² Zapovedi sinovima Izrailjevim neka ti donesu ulje maslinovo čisto, cedjeno, za videlo, da žišci gore vazda.

³ Pred zavesom svedočanstva u šatoru od sastanka Aron će ih nameštati da gore od večera do jutra pred Gospodom vazda zakonom večnim od kolena do kolena.

⁴ Na svećnjak čisti nameštaće žiške pred Gospodom vazda.

⁵ I uzmi belog brašna, i ispeci dvanaest kolača, svaki kolač da bude od dve desetine efe.

⁶ I postavi ih u dva reda, po šest u jedan red, na čistom stolu pred Gospodom.

⁷ I na svaki red metni kada čistog, da bude za svaki hleb spomen, žrtva ognjena Gospodu.

⁸ Svake subote neka ih postavlja sveštenik pred Gospodom vazda uzimajući od sinova Izrailjevih zakonom večnim.

⁹ I biće Aronovi i sinova njegovih, koji će jesti na mestu svetom, jer im je svetinja nad svetinjama od ognjenih žrtava Gospodnjih zakonom večnim.

¹⁰ A izadje sin jedne Izrailjke, kome je otac bio Misirac, među sinove Izrailjeve, i svadi se u logoru sin žene Izrailjke s nekim Izrailjcem.

¹¹ I psujući sin žene Izrailjke pohuli na ime Božije, te ga dovedoše k Mojsiju; a mati mu beše po imenu Salomita, kći Davrijina, od plemena Danovog.

¹² I metnuše ga u zatvor dokle im se kaže šta će činiti s njim po reči Gospodnjoj.

¹³ A Gospod reče Mojsiju govoreći:

¹⁴ Izvedi tog psovača napolje iz logora, i neka svi koji su čuli metnu ruke svoje na glavu njegovu, i neka ga sav narod zaspe kamenjem.

¹⁵ A sinovima Izrailjevim kaži i reci: Ko bi god pohulio Boga svog, nosiće greh svoj.

¹⁶ Ko bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi, sav narod da ga zaspe kamenjem; i došljak i domorodac koji bi ružio ime Gospodnje, da se pogubi.

¹⁷ I ko ubije čoveka, da se pogubi.

¹⁸ A ko ubije živinče, neka vrati drugo, živinče za živinče.

¹⁹ I ko rani bližnjeg svog, kako učini tako da mu bude:

²⁰ Ulom za ulom, oko za oko, zub za zub; kako oštetiti telo čoveku, onako da mu se učini.

²¹ Ko ubije živinče, da vrati drugo; ali ko ubije čoveka, da se pogubi.

²² Zakon da vam je jedan, došljaku da bude kao i rodjenom u zemlji. Jer sam ja Gospod Bog vaš.

²³ I Mojsije kaza sinovima Izrailjevim, a oni izvedoše psovača napolje iz logora, i zasuše ga kamenjem; i učiniše sinovi Izrailjevi kako Gospod zapovedi Mojsiju.

ПОГЛАВЉЕ 25

Još reče Gospod Mojsiju na gori sinajskoj govoreći:

² Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Kad dodjete u zemlju koju vam ja dajem, neka praznuje zemlja subotu Gospodnju.

³ Šest godina zasevaj njivu svoju, i šest godina reži vinograd svoj i sabiraj rod.

⁴ A sedma godina neka bude subota za odmor zemlji, subota Gospodnja; nemoj sejati u polju svom ni rezati vinograd svoj.

⁵ Šta samo od sebe rodi iza žetve tvoje nemoj žeti, i groždja u vinogradu svom nerezanom nemoj brati; neka bude godina odmora zemlji.

⁶ Ali šta rodi zemlja za počivanja svog, ono neka vam bude hrana, tebi i sluzi tvom i sluškinji tvojoj i najamniku tvom i ukućaninu tvom koji je kod tebe.

⁷ I stoci tvojoj i svim životinjama što su u tvojoj zemlji, sav rod njen neka bude hrana.

⁸ I nabroj sedam sedmina godina, sedam puta po sedam godina, tako da ti sedam sedmina godina bude četrdeset i devet godina.

⁹ Tada zapovedi neka zatrubi truba deseti dan sedmog meseca, na dan očišćenja neka trubi truba po svoj zemlji vašoj.

¹⁰ I posvetite godinu pedesetu, i proglasite slobodu u zemlji svima koji žive u njoj; to neka vam je oprosna godina, i tada se vratite svaki na svoju baštinu, i svaki u rod svoj vratite se.

¹¹ Oprosna godina da vam je ta pedeseta godina; nemojte sejati, niti žanjite šta samo rodi te godine, niti berite groždja u vinogradima nerezanim.

¹² Jer je oprosna godina; neka vam je sveta; sa svakog polja jedite rod njegov.

¹³ Te godine oprosne vratite se svaki na svoju baštinu.

¹⁴ I ako prodaš šta bližnjemu svom ili kupiš šta od bližnjeg svog, ne varajte jedan drugog.

¹⁵ Prema broju godina po oprosnoj godini kupuj od bližnjeg svog, i prema broju godina u koje ćeš brati rod neka ti prodaje.

¹⁶ Što više bude godina to će cena biti veća onome što kupuješ, a što manje bude godina to će manja biti cena, jer ti se prodaje broj letina.

¹⁷ Zato ne varajte jedan drugog, nego se bojte Boga svog; jer sam ja Gospod Bog vaš.

¹⁸ Držite uredbe moje i čuvajte zakone moje i vršite ih, pa ćete živeti u zemlji bez straha.

¹⁹ I zemlja će radjati rod svoj, i ješćete ga, i bićete siti, i živećete u njoj bez straha.

²⁰ I ako biste rekli: Šta ćemo jesti sedme godine, eto nećemo sejati niti ćemo brati letinu?

²¹ Pustiću blagoslov svoj na vas šeste godine, te će roditi za tri godine.

²² I sejaćete osme godine, a ješćete letinu staru do devete godine, dokle ne prispe rod njen, ješćete stari.

²³ Ali da se zemlja ne prodaje za svagda, jer je moja zemlja, a vi ste došljaci i ukućani kod mene.

²⁴ Zato po svoj zemlji države vaše neka se otkupljuju zemlje.

²⁵ Ako osiromaši brat tvoj i proda nešto od baštine svoje, a posle dodje ko od roda njegovog najbliži njemu da otkupi, neka otkupi šta brat njegov prodade.

²⁶ Ako li ne bi imao nikoga da otkupi, nego bi se pomogao i zglavio koliko treba za otkup,

²⁷ Onda neka odbije godine otkako je prodao, pa šta ostane neka isplati onom kome je prodao, i tako neka opet dodje do svoje baštine.

²⁸ Ako li nema koliko bi trebalo vratiti, onda ostaje stvar prodana u onog koji je kupio do godine oprosne, a oprosne godine ostaviće se, i on će se vratiti na svoju baštinu.

²⁹ Ko proda kuću u kojoj se sedi u mestu ograđenom zidom, vlastan je otkupiti je dokle se

ne navrši godina dana od kako je proda; celu godinu dana ima vlast otkupiti je.

30 A ako ne otkupi za godinu dana, onda ostaje kuća u mestu ogradjenom zidom onom koji je kupio sasvim od kolena na koleno, i neće je ostaviti oprosne godine.

31 A kuće po selima, koje nisu ogradjene zidom, neka se uzimaju kao njive, mogu se otkupiti, i godine oprosne vraćaju se.

32 A mesta levitska i kuće u mestima njihovim, svagda mogu otkupiti Leviti.

33 Ali ko kupi od Levita, neka oprosne godine ostavi kupljenu kuću i šta je imao u mestu; jer kuće po mestima levitskim jesu njihove među sinovima Izrailjevim.

34 Ali polje pod mestima njihovim da se ne prodaje; jer je njihovo dostojanje doveka.

35 Ako osiromaši brat tvoj i iznemogne ruka njegova pored tebe, prihvati ga, i kao stranac i došljak neka poživi uz tebe.

36 Nemoj uzimati od njega kamate ni dobiti; nego se boj Boga, da bi poživeo brat tvoj uz tebe.

37 Novaca nemoj mu davati na kamatu, niti mu hrane svoje pozajmaj radi dobiti.

38 Ja sam Gospod Bog vaš, koji sam vas izveo iz zemlje misirske da vam dam zemlju hanansku i da vam budem Bog.

39 I ako osiromaši brat tvoj kod tebe tako da ti se proda, nemoj ga držati kao roba;

40 Kao najamnik i kao došljak neka bude kod tebe; do oprosne godine neka služi kod tebe.

41 A onda neka ide od tebe sa sinovima svojim, neka se vrati u rod svoj, i na baštinu otaca svojih neka se vrati.

42 Jer su moje sluge, koje sam izveo iz zemlje misirske, neka se ne prodaju kao robovi.

43 Nemoj gospodariti nad njim žestoko, nego se boj Boga svog.

44 A rob tvoj i robinja tvoja što ćeš imati neka budu od onih naroda koji će biti oko vas, od njih kupujte roba i robinju.

45 I izmedju stranaca koji budu kod vas, izmedju njih kupujte i iz porodica onih koji budu kod vas, koji se rode u zemlji vašoj, i ti neka vam budu imanje.

46 Oni će postati vaši i sinova vaših nakon vas, i biće vam dostojanje, da vam svaku službu vrše do veka; ali nad braćom svojom, sinovima Izrailjevim, niko nad bratom svojim da ne gospodari žestoko.

47 Ako li se obogati došljak ili gost koji živi s tobom, a brat tvoj osiromaši kod njega tako da se proda došljaku, koji živi s tobom, ili kome god od tudjeg roda,

48 Kad se proda, može se otkupiti; ko god od braće njegove neka ga otkupi;

49 Ili stric njegov, ili sin strica njegovog neka ga otkupi, ili ko drugi od krvi njegove u rodu njegovom neka ga otkupi; ili ako se pomogne, neka se sam otkupi.

50 Neka se proračuna s kupcem svojim od godine kad se prodao godine oprosne, da cena za koju se prodao dodje prema broju godina; kao nadničaru neka mu se računa vreme koje je odslužio.

51 Ako ostaje još mnogo godina, prema njima neka plati otkup od cene za koju je kupljen.

52 Ako li ostaje malo godina do oprosne godine, neka se proračuna s njim, i neka plati otkup prema tim godinama.

53 Kao najamnik godišnji neka bude u njega, i neka ne gospodari nad njim žestoko na tvoje oči.

- ⁵⁴ Ako li se ovako ne otkupi, neka otide godine oprosne i on i sinovi njegovi s njim.
- ⁵⁵ Jer su sinovi Izrailjevi moje sluge, moje su sluge, koje sam izveo iz zemlje misirske; ja sam Gospod Bog vaš.

ПОГЛАВЉЕ 26

Nemojte graditi sebi idola ni likova rezanih, niti stupova podižite, ni kamena sa slikama mećite u svojoj zemlji da mu se klanjate; jer sam ja Gospod Bog vaš.

- ² Držite subote moje, i svetinju moju poštujte; ja sam Gospod.
- ³ Ako uzživite po mojim uredbama, i zapovesti moje uzdržite i učinite,
- ⁴ Davaću vam dažd na vreme, i zemlja će radjati rod svoj, i drveta će u polju radjati rod svoj;
- ⁵ I vršidba će vam stizati berbu vinogradsku, a berba će vinogradska stizati sejanje, i ješćete hleb svoj do sitosti, i živjećete bez straha u zemlji svojoj.
- ⁶ Jer ću dati mir zemlji, te ćete spavati a neće biti nikoga da vas plaši; učiniću, te će nestati zle zveri iz zemlje, i mač neće prolaziti preko vaše zemlje.
- ⁷ Nego ćete terati neprijatelje svoje, i padaće pred vama od mača.
- ⁸ Vas će petorica terati stotinu, a vas stotina teraće deset hiljada, i padaće neprijatelji vaši pred vama od mača.
- ⁹ I obratiću se k vama, i učiniću vam da rastete, i umnožiću vas, i utvrdiću zavet svoj s vama.
- ¹⁰ I ješćete žito staro, od mnogo godina, i izasipaćete staro kad dodje novo.
- ¹¹ I namestiću stan svoj medju vama, i duša moja neće mrzeti na vas.
- ¹² I hodiću medju vama, i biću vam Bog, i vi ćete biti moj narod.
- ¹³ Ja sam Gospod Bog vaš, koji vas izvedoh iz zemlje misirske da im ne robujete, i polomih palice jarma vašeg, i ispravih vas da hodite pravo.
- ¹⁴ Ako li me ne uzaslušate, i ne učinite sve ove zapovesti,
- ¹⁵ Ako povrgnete uredbe moje i duši vašoj omrznu zakoni moji da ne tvorite sve zapovesti moje, i raskinete zavet moj,
- ¹⁶ I ja ću vama učiniti ovo: Pustiću na vas strah, suvu bolest i vrućicu, koje će vam oči iskvariti i dušu ucveliti; i zaludu ćete sejati seme svoje, jer će ga jesti neprijatelji vaši.
- ¹⁷ I okrenuću lice svoje nasuprot vama, i seći će vas neprijatelji vaši, i koji mrze na vas biće vam gospodari, i bežaćete kad vas niko ne tera.
- ¹⁸ Ako me ni tada ne stanete slušati, karaću vas još sedam puta više za grehe vaše.
- ¹⁹ Potrću ponos sile vaše, i učiniću da nebo nad vama bude kao gvoždje, a zemlja vaša kao bronza.
- ²⁰ Snaga će se vaša trošiti uzalud, jer zemlja vaša neće radjati roda svog, i drveta po zemlji neće radjati roda svog.
- ²¹ Ako mi uzidete nasuprot i ne budete hteli slušati me, dodaću vam sedam puta više muka prema gresima vašim.
- ²² Pustiću na vas zveri poljske, koje će vam decu izjesti, i stoku potrti i vas umaliti, i opusteće putevi vaši.
- ²³ Ako se ni od toga ne popravite, nego mi još uzidete nasuprot,
- ²⁴ I ja ću vama ići nasuprot, i biću vas još sedam puta više za grehe vaše.
- ²⁵ Pustiću na vas mač, koji će osvetiti moj zavet; a kad se sležete u gradove svoje, tada

ću pustiti pomor među vas, i bićete predani u ruke neprijatelju.

26 I kad vam slomim potporu u hlebu, deset će žena peći hleb vaš u jednoj peći, i davaće vam hleb vaš na meru, i ješćete a nećete se nasititi.

27 Ako me ni tako ne stanete slušati, nego mi uzidete nasuprot,

28 I ja ću vama s gnevom ići nasuprot, i sedam puta većma karaću vas za grehe vaše.

29 I ješćete meso od sinova svojih, i meso od kćeri svojih ješćete.

30 Razvaliću visine vaše, i oboriću idole vaše, i metnuću trupove vaše na trupove gadnih bogova vaših, i mrziće duša moja na vas.

31 I obratiću gradove vaše u pustoš, i razoriću svetinje vaše, i neću više mirisati mirisa vašeg.

32 I opusteću zemlju da će joj se čuditi neprijatelji vaši, koji će živeti u njoj.

33 A vas ću rasejati po narodima, i učiniću da vas gone s golim mačem; i zemlja će vaša biti pusta i gradovi vaši raskopani.

34 Tada će zemlji biti mile subote njene za sve vreme dokle bude pusta; i kad budete u zemlji svojih neprijatelja, zemlja će počivati, i biće joj mile subote njene.

35 Za sve vreme dokle bude pusta počivaće, jer nije počivala u vaše subote, kad ste u njoj živeli.

36 A koji vas ostanu, metnuću strah u srca njihova u zemljama neprijatelja njihovih, te će ih goniti list kad šušne zaljuljavši se, i oni će bežati kao ispred mača, i padaće a niko ih neće terati.

37 I padaće jedan preko drugog kao od mača, a niko ih neće terati; i nećete se moći držati pred neprijateljima svojim.

38 Nego ćete izginuti među narodima, i proždreće vas zemlja neprijatelja vaših.

39 A koji vas ostanu, čileće za bezakonje svoje u zemlji neprijatelja svojih, i za bezakonje otaca svojih čileće.

40 Ali ako priznadu bezakonje svoje i bezakonje otaca svojih po gresima, kojima mi grešiše i kojima mi idoše nasuprot,

41 Te i ja njima idoh nasuprot i odvedoh ih u zemlju neprijatelja njihovih; ako se tada ponizi srce njihovo neobrezano, i bude im pravo što su pokarani za bezakonje svoje,

42 Tada ću se opomenuti zaveta svog s Jakovom, i zaveta svog sa Isakom, i zaveta svog sa Avramom opomenuću se, i zemlje ću se opomenuti.

43 Kada se zemlja oprostí njih i budu joj mile subote njene kad opusti s njih, i njima bude pravo što su pokarani za bezakonje svoje, jer sudove moje povrgoše i duši njihovoj omrzoše uredbe moje.

44 A zato ni onda kad budu u zemlji neprijatelja svojih neću ih povrci niti ću tako omrznuti na njih da ih potrem i raskinem zavet svoj sa njima; jer sam ja Gospod Bog njihov.

45 Nego ću se njih radi opomenuti zaveta sa starima njihovim, koje izvedoh iz zemlje misirske narodima na vidiku da im budem Bog, ja Gospod.

46 Ovo su uredbe i sudovi i zakoni, koje postavi Gospod između sebe i sinova Izrailjevih na gori sinajskoj preko Mojsija.

ПОГЛАВЉЕ 27

Još reče Gospod Mojsiju govoreći:

2 Kaži sinovima Izrailjevim, i reci im: Kad ko zavetuje dušu svoju Gospodu, ti ga uceni:

3 A ovako ćeš ceniti: muško od dvadeset godina do šezdeset cenićeš pedeset sikala

srebra, po siklu svetom.

⁴ Ako bude žensko, cenićeš trideset sikala.

⁵ Ako je od pet do dvadeset godina, cenićeš muško dvadeset sikala a žensko deset sikala.

⁶ Ako je od jednog meseca do pet godina, cenićeš muško pet sikala srebra, a žensko ćeš ceniti tri sikla srebra.

⁷ Ako li bude od šezdeset godina i više, ako je muško, cenićeš petnaest sikala, a žensko deset sikala.

⁸ Ako je siromah da ne može platiti cenu, onda neka dodje k svešteniku da ga uceni sveštenik, i prema onome što može dati koji se zavetovao, neka ga sveštenik uceni.

⁹ Ako bi zavetovao živinče od onih što se prinose Gospodu, šta god da Gospodu, sveto je.

¹⁰ Da ga ne promeni ni dade drugo za ono, ni dobro za rdjavo, ni rdjavo za dobro; ako li bi kako promenio živinče, onda će biti sveto i ono i drugo koje je dao za ono.

¹¹ Ako li bi zavetovao živinče nečisto od onih što se ne prinose Gospodu, neka se dovede živinče pred sveštenika;

¹² I neka ga proceni sveštenik, bilo dobro ili rdjavo; i kako ga proceni sveštenik, tako da bude.

¹³ Ako bi ga hteo otkupiti, neka na cenu tvoju dometne još peti deo.

¹⁴ Kad bi ko zavetovao kuću svoju, da je sveta Gospodu, neka je proceni sveštenik, bila dobra ili rdjava; kako je proceni sveštenik, tako da bude.

¹⁵ Ako bi onaj koji zavetuje hteo otkupiti kuću svoju, neka na cenu tvoju dometne još peti deo, pa neka je njegova.

¹⁶ Ako bi ko zavetovao Gospodu deo njive svoje, cenićeš je prema usevu: gomer ječma gde se poseje, cenićeš pedeset sikala srebra.

¹⁷ Ako bi od oprosne godine zavetovao njivu svoju, neka ostane po tvojoj ceni.

¹⁸ Ako li posle oprosne godine zavetuje njivu svoju, tada neka mu sveštenik proračuna novce prema broju godina koje ostaju do oprosne godine, i neka se odbije do tvoje cene.

¹⁹ I ako bi hteo otkupiti njivu svoju onaj koji je zavetuje, neka dometne na cenu tvoju još peti deo, i neka bude njegova.

²⁰ Ali ako ne otkupi njive, i njiva se proda drugom, ne može se više otkupiti;

²¹ Nego će ona njiva, kad se oprosti oprosne godine, biti sveta Gospodu, kao njiva zavetovana, sveštenikova neka bude.

²² Ako li bi ko zavetovao Gospodu njivu kupljenu, koja nije dostojanje njegovo,

²³ Sveštenik neka mu proračuna cenu do godine oprosne, i neka u onaj dan da tu cenu da bude stvar sveta Gospodu.

²⁴ A godine oprosne da se vrati njiva onome od koga je kupljena, čije je dostojanje ona njiva.

²⁵ A svaka cena tvoja neka bude na sikle svete, a u siklu ima dvadeset novaca.

²⁶ Ali prvina od stoke, koje su Gospodnje, niko da ne zavetuje, bilo goveče ili sitna stoka, jer je Gospodnje.

²⁷ Ako li bi bilo od životinja nečistih, onda neka otkupi po tvojoj ceni dometnuv peti deo odozgo; ako li se ne otkupi, neka se proda po tvojoj ceni.

²⁸ Ali ni jedna stvar zavetovana, šta ko zavetuje Gospodu od čega mu drago što ima, od ljudi ili od stoke ili od njive svoje, da se ne prodaje ni otkupljuje; svaka stvar zavetovana svetinja je nad svetinjama Gospodu.

²⁹ Živinče zavetovano, koje čovek zavetuje, da se ne otkupljuje, nego da se ubije.

³⁰ I svaki desetak zemaljski od useva zemaljskog i od voća, Gospodnji je, svetinja je Gospodu.

³¹ Ali, ko bi hteo otkupiti šta desetka svog, neka na cenu dometne još peti deo.

³² I desetak od goveda i od sitne stoke, koje dodje pod štap pastirski deseto, da je sveto Gospodu.

³³ Da se ne bira dobro ni rdjavo, da se ne menja; ako li bi se kako god promenilo, onda neka bude i ono i drugo promenjeno sveta stvar, i da se ne otkupi.

³⁴ Ovo su zapovesti koje zapovedi Gospod Mojsiju za sinove Izrailjeve na gori sinajskoj.

For other languages please go to **www.wordproject.org**